

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Metaphysica - Cod. Ettenheim-Münster 335

Dorsche, Johann Georg

[S.l.], 1742

Partis prima - De principiis metaphysicae

[urn:nbn:de:bsz:31-131751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131751)

incausale... per consequens e' eas e' non eas.
quia e' ipsum effectus, non e' q' a se
... omnium eff'icentis. Et Leibniz
... habere sola principia cognoscendi
... alia in complexa
... figura a posteriore angula
... rationis a priori
... causas virtuales appellat q' si
... alteritas d' effectivae qua
... ab in'imitate potuerit et demum
... ad impossibile ad q' ad p'ncipi
... tradidit. Hoc cum fundamentum
... univ'ersum, non dicam metaphysica
... opa sunt p'ncipi, hujus illastra
... parum morari.
... v. principium hoc e' Impossibile
... eadem simul et et n' e', hoc principior
... e' principium omnium p'ncipiorum
... . I' e'ca ora, alia alter
... hoc laudem abeunt et resolvunt:
... simile quodammodo iudicio cauere
... . Exempla hujus resolutionis
... plurima in sequentibus p'ncipi habituri
... hoc hujus in'itum e' illa hujus
... illitatu' convincit t'raussubstantia
... ista sc. articuly fidei pepaly

incausale... e' ut formatur ut virtute
... quod vult influere in effectum
... in actu influere vult in passivum
... virtute e' ipse actus a priori
... illa res vult principium t'ra p'ncipi
... sufficienter in suo ordine, illos ca' esset
... illud causaret. Si calor e' formaliter p'ncipi
... e' in'itum in'itum omnia in'itab'ilitate
... principium. Virtualiter hoc e' a priori
... alteritatu' e' quod alteritatu' ab in'itab'ili
... qua' litatu' ca'aly, q' si alteritatu' ca'aly
... laborat, n'it' tot in'itab'ilitate. Si
... materialitatu' + p'ncipi alteritatu' act
... materialitatu' + p'ncipi alteritatu' act
... q' si bonitatu' ca'aly habet, q' p'ncipi
... et alteritatu' p'ncipi.

Principia v'ntu' sunt ut in f'ra
... sine q' res n' p'ncipi ut in facto n' q'
... p'ncipi in composito, illud ut p'ncipi
... v'ntu' hoc e' v'ntu' p'ncipi
... Principia sunt ut non ca'aly et p'ncipi
... ad v'ntu' d' in'itatu' p'ncipi ca'aly et p'ncipi
... p'ncipi ut aff'ic' p'ncipi in'itab'ilitate
... ut Mat' p'ncipi.

Metaphysica n' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... cognoscendi ca'aly utq' formalia
... p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... virtualia
... distinctiv' aliq' p'ncipi n' non e'
... hoc principium e' in'itatu' ad v'ntu' d' v'ntu'
... solum p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu'.

demonstratio ostendit q' q' d' v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... solo per ca'aly aliq' p'ncipi p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... p'ncipi v'ntu' v. g. q' d' v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... t'ra p'ncipi p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... eadem Linea p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi.

demonstratio e' in'itab'ilitate e' q' aff'ic' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... q' ipse et alia p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... a priori p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... hoc n' principia p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi
... ca'aly sed per d' v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi v'ntu' p'ncipi.

obj: 0 quantitas & accidentis.
substantia & quantitas

Re. dist: inter quantitates figuratas & non figuratas
minutim seu designatam & non figuratam
indeterminatam s. ut sit consideratam. Illa
& accidentis: sic non.

Et resp. ad subst. q. 2 p. 1. q. 1. s. 1.
Subst. n. & quantitas, sed - credo q. n.
q. 1. s. 1.

infra demonstrabimus, solidissime quantitates

intellem n. differre a substantia realiter
quia uno & eo abstracta sic concludit

omni quantitas & substantia. quantitates
subjecta speciebus panis. d. vim est qua
tas & illa quantitas est substantia.

Substantia panis, d. vim n. e. ni eubaria.

Subst. panis, d. vim e. ni eubaria. q. quantitas
per vos mese. & quantitas q. e. ni eubaria.
n. e. ni eubaria.

Conclusio e. contradictoria ideoq. falsa.

Falsa q. erit si major vel minor e. non
minor, q. n. i. Syllog. sufficienter e. demon

strata, falsa igitur erit major

dicimus de q. s. 1. cogitatio s. usuli d. s. s. s.
Nunc possunt illa ydiorua opori negari
interim casu s. u. u. d. i. c. u. r. n. i. c. i. t. m. i. t.
dissimili non pot.

deinde notissim. ut de q. s. 1. negati
possit, adeoq. clarum sit preclaritate fil
cata obsecrum, q. ba siml. Hortadi disp.

3. sect. 3 par. 5. alia qdem principia regu
possunt, cum adhuc dubium sapo sit an
- q. Corbly.

principia: q. hoc ipso n. sa dubitare regu
sit. Videt illud Heraclei negari et
respondum ei e. ab Arle l. 1. q. met. 1. c. 3.

Scoly, cum q. hoc negat, jubet fustib. cade
tandem, donec affirmet, n. posse fieri
et idem simul cadat & n. cadat: confor
aliam illud rati rationem Augustina
s. i. art. 6 s. 20.

Subord. d. m. n. sa argto versum) aliq. ledi

Sed illustrare et nostra conclusio per similitudinem.
sicut totus exercitus in quocumque minuto in ma oculi
fle recipit, & q. in ea unitis: ita totum illud
idea, cui et per consequens respondet unitas
conceptus objectivis.

Spes a vocat simul quoniam una quae
sunt altera, ut soo vult et est sine picto: q. haec in intellectu apparere et sub una quae
Spes analogae simul quoniam una non possit
et in altera, ut creatura non est, nisi
sit creator:

Spes univoca simul et per et sine
et in omni: si in omni quod est et spes
est in inferioribus et q. et hoc
et hinc, hinc et conceptus univoca.

Entis conceptus est unum unitate aequa, quae
sunt conveniunt naturaliter ratio, alioquin non
possemus dicere, substantiam accidentis, creatoris
creatura et nobiliorem, cum comparat delectat in
in una spe, et fieri non possit, et hoc comparat
cum non esse. Non est unitate univoca, quae
spe conveniunt aequae participant naturam

Obj: et analogos unum, id est unum
et unum. et sic conceptus est
noctis unum et unum et unum
et analogia alia et proportionis
et q. major quod: alia et analogo
qua attributionis, et q. quod
minorum, nego majorum
ut neutrum altero sit natura prius: et
tria accidentis, creatoris creator non prior est
religiosus igitur et unitatem analogam, analogiam
attributionis intrinsecam, quae quid sit, et
ad eo facile intelligitur, a quo Logica intelligitur

APVT. III.

DE NITILIO ET NON ENTE.

In contradictionem ponit duo simul, quae
ratio est vera, et vera tractavit
sicut aliam et q. unum potest et tractare:
et hinc et unum, quia ita q. et
aut, sicut non debet.

in eadem sit scientia contrariorum non in se
habenda fuerit NITILIO ac NON ENTE
siderat, sicut a. differat et aliquid: ita
NON ENS et NITILIO: orare et NITILIO
ENS est, sed non orare non ens nihil. Nam
bra, peccati et laetitia et non estia sunt non habent
dices. et hoc est aliquid, et non estia non ens nihil
De usque sequentiam. sicut non non habet. et hoc
et non non est non acial: sed or non animal et non
arguit a prioribus suis formulam etate
aut per propositionem ita mali infortis: et hoc est aliquid
et hoc non aliquid? NITILIO est non ens.

Obj:
Quae verum et quae.
Pecati et verum. et hoc.
De ad unum et distinguendo inter
et verum negativum acceptum, et
relativum. et priori quod est minor
sicut non estia et accipit et verum
non quod sit verum non. et hoc
non sit facta.

Privatio nihil affirmat. Et in operibus seu te primam cognovi, tunc absque privatione ut videtur
physici, quare istius aliquid affirmat.
v.g. quare nihil opate physici, qd
ad operationes conuenit, sed istius
aliquid opate 2 die et motu. Et physici nihil
affirmat, sed in istis, s. t. ipse obsequio
sunt qua non.

Privatio est quomodocumque repugnancia, quae in
subiecto habili, ac susceptivo sua forma.
ut cecitas. e. p. non est ens, cum non significet aliquid esse
oculo, sed non esse, quod nec debet, multo magis quae
sua forma, ut si in aere in aere cecitas appellatur
privatio. Contra tenebra, quae erant ante conuersionem
mundi negationes erant, non privationes, quae ut
judicem, neque subiecti ad eam habilitas ad suscipiendam
lucem, rursus in ipse est negatio loquendi, non privatio
nisi ipsi ipsi non est, sed non loquens.

Quia a. mundi latent difficultates sub ista
tate, ideo habemus operam, ut eas oes difficultates
intelligat a. i. habilitas naturalis, non suum
valiter et lapis et visibilis, et alius loquens potest

Intelligit habilitas vel potentia vel debitas
nam a. ista seu infidelitas est privatio in
est ex se oppositam fidem non possunt
est, qui debeat, contempere. Rursus s. Ger
in obedientia erga legem istius privatio
est et iure non debeat obedire, sed est

Hec forsan falsa sunt, arguuntur
n. de ex tatoris g. l. 3.
Privatio est privatio. Absentia
est magis divina in societate
est privatio. Est privatio, non a
negatio.

est homini in specie non repugnat
magis divina possit esse.
Cecitas autem non est in se
suis negativis: si quis ex indolentia
et iniquis suis non illa operatur
et autem g. dicitur ut dicitur ut
potest dicitur. Si a. post g. dicitur
non videt, est privatio, et tunc non
videt, quia post illud tunc
debet et tunc dicitur.

quod possunt. Et tunc privatio est in opposita
non semper quod ad se ad actum, sed quod
tiam vel debitas in se. 3. Requiritur
eiusdem subiecti eodem modo, simpliciter nam tunc
non est cecus, sed non videns, quia vis
dum aliquid in se non est, est quia a. est
ei non repugnat, est quia a. est
non repugnat. Et in societate homine absentia
gims divina est negatio, est in homine
caecitas in talpa + privatio.

e prius, sic arguor.
 O creatum a deo e bonum.
 Peccatum per te e creatum a deo.
 Et quantum in te e, peccatum e bonum: Sed
 e. malum e & non est.
 e posterius, sic concludo.

O. ens in creatum e deus adeoq summum
 bonum.
 Peccat, originis pte e in creatum.
 Et quantum in te e, patz e deus adeoq
 summum bonum.

P. e. simil e summum malum d. h. m. e.

ices: peccatum me e creatum, ut in creatum, sed intro
 ducitur. R. d. Distinctio huiusmodi qd leges bonae dicitur
 nos: ut supra n. non sunt huiusmodi dicitur. omnes
 e positivum introducenda et e creatum, qd intro
 ducitur e. h. dicitur n. dicitur medium d. h. dicitur.
 i. h. dicitur si huiusmodi in voce creati, quasi id solum
 est in deo dicitur, quod invidetur a deo ex
 lo factum e, quia quidem eade et ipsam i
 vero creaturam et ipsum.

Ex Autoritate. i. d. Augustini: qd. 22. t.
 dicitur. c. 24. scribit: quidam dicitur quod
 dicitur quod diaboli naa sub iusto ille facti,
 summus e dicitur de quod aliquo modo
 . = Bellarmini cuius sac sunt verba
 loco et ea pati. Peccatum non e res
 nata a deo, sed horribili destructio
 operi d ordinis divini: et idem peccat
 originis e carceria iustitia originali
 debita mee, quod v. e carceria debita

dicitur ab ipso a. dicitur

in creatum positum e deus.
 surgitur. qd. n. e. h. dicitur, et huiusmodi
 ens in deo, patz e deus. huiusmodi
 e in creatum e deus. dicitur.

creatum huiusmodi huiusmodi, in huiusmodi et intro
 ducitur e. h. dicitur. huiusmodi huiusmodi huiusmodi

Non e qd introducitur, dicitur huiusmodi. huiusmodi per
 peccat, introducitur e, n. in ens. huiusmodi huiusmodi
 dicitur huiusmodi in huiusmodi, huiusmodi huiusmodi huiusmodi.
 Quod huiusmodi huiusmodi, qd dicitur a deo, et a deo ul ab alio.
 huiusmodi. huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi: n. v. a deo
 e introducitur huiusmodi: huiusmodi n. huiusmodi huiusmodi
 a deo, huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi.
 huiusmodi ab alio, qd n. huiusmodi huiusmodi, huiusmodi huiusmodi.

q. 1. p. 1. u. 6. 2. p. 1. 2.

Entia rationis et ul. phisica ul. mixta
quodlibet et, obversum, diversum, etc.
Conceptus et, mixtae propositiones, v. g. qui
sunt, spiritus et generis, obversum et mixta
rationis.

Causa efficiens
in se caus

Causa a. Entis rationis sicut et subiecti
id est analogiam etiam et spiritus
mixtae generis possunt, sicut et
mixturae suarum.

phantasia sicut et ratio

hic et
in u. resp. d. uat. p. 1.

Historia in Prolog.

ita quoque tractatus in arte aliqua sicut et in
reale.

Non ens extra conceptum intellectus, et negatio
et, privatio, sed quod dicitur, negatio aut privatio est
fit ens rationis, si ad similitudinem entis ab in-
tellectu concipitur, etiam si nemo cogitet hoc
iudicatio et sono et ceteris, et esse vera per entita-
tem nullam et nisi ab intellectu.

Causa efficiens entis rationis est non potentia aliqua
sensitiva (id est non ens rationis appellatur, quia sola
ratio producit.)

Non obstantes gradibus sicut sibi imaginari spiritus. Et
verum de et sola phantasia sua conjuncta cum intel-
lectu, non item de phantasia bestiali.

Sed causa entis rationis est intellectus. Quid v.
productionis sic est: intellectus concipit sibi
et similitudinem, quod erat

quod dicitur et dicitur dicitur sicut et
et X. quod et.

Imagines conceptus et imago aliqua in mente realis
non est absolutum et in nullo, etiam si forma
sicut et spiritus formam conceptus et corpore
et alio similem. quia nulla est imago sine imago
nullo vi relationis, hinc exigitur et ratio
quod ille est conceptus objectivus sicut formali
respondens, et hoc de demonstratione affirmativa quia
ei similis est aliqua imago entis mentis.

2. Materia et Forma ex quibus conficitur ejusmodi
ens, varia est ac multiplex, et varia et per se
imaginatio.

3. Causa Finalis est aliquando nulla, cum sepe
nobis nihil intenditur: ejusmodi si dicitur mentis

oboc...

aliqua sunt
 brepat: aliqn. delectatio ad quam oia Poctura
 ignita sunt comparata, ut Parnassus, Musa
 aliqn. idiolitas, qua iuvat nrām intellectuone:
 sicut orti sunt ap Mathematicos tot orbes,
 circuli, axes, exentrii, epicycli, & ap Logi,
 os varia noes scilicet, qd: in re nihil respondet.
 hęc eiusmodi figmenta non sunt mendacia fia
 sicut in doctrina naturali demonstrat.

Definit esse Ens rationis, cum intellectus de simit
 itelligere, unde laevulenta differentia e inter Ens
 rationale & Ens rationis: hoc ut diximus cessante
 cogitatione, cessat ipsūm quocq: illud v. hac cessante
 imine. Simile qd sic usu venit, quod in colorib:
 uorum quam sunt perpetui, qui tempore in
 spis et tenebris sunt in colorato, quidam sunt
 ransitorij, q cum sole accedunt, & cum Sole
 deunt.

Pro clarifula advertendum e nate negati a
 Mendosa disp: i. Log: i. q. d. rz. i. Entia illa
 astronomica supra ex pte qra allata.

Notiones rōq: a. Entia rationis, q ab
 Astronomia tenore & scientia realij. ha
 emle sunt entia realia ac illa, iudicij esse
 vsum ee. qd in n. negando, ut rōm qm de
 vrbōm repnyat ee, illud Inlio Brade
 docidissime demonstravit: hoc nos ita pbarauy.

O. potens existere est singularare.
 Universale qm pte e potens existere.
 Universale qm pte esse singularare. ad qm nri
 universale pte fari, ut non sit universale. huc e g. d. d. d.

Et Ens rationis, cum intellectu de simit in
 itelligere, inter in caluta differentia
 inter eas. *

et hoc in casu d. a
 ab illi d. d. l. y. Astronomia univ. rōm qm de
 rōm

Nunc de ad arguta in forma d. disting. inter
 objectum Astronomia. Instrumentum illud ex
 plicandi. Objectum sunt modus, distantia, quantitates
 de celestium corporum. Et haec quomodocumque sunt
 entia realia, a quibus Astronomia sua appel
 latur realis. Instrumenta v. tra sunt epical, ep
 cycli, ab his si denominari Astronomia deberet
 tum proprie quod dici deberet, quia per sphaeram
 ligneam demonstrat. *et sic*
 Concedo ipsas eiusmodi denominationes esse realia
 entia, rogo tamen nominari: sicut n. de ente ficto
 Et esse conceptus realis, ita t. de non ente
 denominatio realis.

realis
 ab ipso d. v. q. d. n. y. z. et c. v. y.
 et generabilis
 inter se rationis facti
 et d. v. y. z. et c. v. y.
 et d. v. y. z. et c. v. y.
 et d. v. y. z. et c. v. y.

CAPUT IV.

DE AFFECTIONIBUS ENTIS.

Affectiones Entis transcendentalis sunt expressi
 ones conceptus, qui reciprocantur cum ente ita
 ut non sint de eius essentia.
 Affectiones. Huiusmodi tollunt ipsam entem, et impossibile
 quia qui tollunt ipsam entem, et impossibile
 ones potius quam affectiones iudicari debent.

alij affectiones sunt
 affectiones
 Modi
 Passiones
 Attributa
 Innomata
 Proprietates
 sunt synonyma

Affectiones Entis alij sunt denominationes vel transcu
 pendentales. Prout denominationes sunt q. d. 1. et 2. et 3.
 alij realis - 2. et sunt reciproci, et sunt b. b. b.
 cum suo sublo, et 2. et sunt reciproci, et sunt b. b. b.
 realiter differant, a suo sublo. N. v. l. i. t. r. d. d. d.
 a sublo, q. d. v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 7. per potentiam divinam separari possunt.
 et non ponantur in definitionibus sublo. n. v. l. i. t. r. d. d. d.
 et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 Transcendentales v. affectiones v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 duos priores, et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 rationis usque.
 Entis transcendentalis est, q. d. v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 predicari, ut t. q. d. v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 bonis, et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 qualibet, hinc v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 entis transcendentalis, q. d. v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 predicamentales, quod v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.

entis transcendentalis: quia v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 entis specialis, ut substantia, qualitates, et. sed v. l. i. t. r. d. d. d.
 in universum, quomodocumque, quia de omnibus non
 solum directe in praedicto positus, et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 diffinis indirecte allocati, predicari possunt.
 quo genus predicamentale predicari regit,
 hinc v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.
 predicamentis ponit, quia cum non sit in certo
 g. d. v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d. et v. l. i. t. r. d. d. d.

Bonum est formalis & in nullo certo predicatur, quia
est solus transcendens, repletur per se, dicitur per se
unde non necessarium est quod malum cum
alio existat: tunc quod dicitur, dicitur de se, quod vult
sunt bona, & necessarius cum bono malum
conspicitur.

liguo oia transcendit. Et q. top. c. va: scri
to in xai to or for nobis exprobror
va.

Expressiores conceptus. Se. objectivi: quod
recte percipiatur notandum est intellectui
metaphysico obiectis contemplandum uno con
ceptu sicut cap. quod dicitur est totum ac ens
universum, quod non in, quia in est pilagus
sibilium. non in nita distinde cognosci
b intellectu creato neq, idio sicut totum cog
si in complecti non possunt distinde, sed in
sori fonte in se habiles & clariores q. conceptus
sicut dispeimus, ita ens et ab intellectu in
vrios conceptus inadquatos & partiales distin
uendum est, si distinde cognoscere velis.

tunc iam liquet controversia de additione, cum
uatur, quod affectiones addat enti?

1. quod non addat reale quod, proinde ut
mobilitas corpori reali addit aliquid reale:
quod a corpore separari potest: nam si ab ente
omnes reas, separet, semper in manebit
us esse unum verum, bonum: Facit
per impossibile veritatem ab ente separari:
de illo tam gram verum in se, an sich.
si hoc erit non ens; si illud absq, veritate
erum erit, adeoq, verum. Non verum,
album. s. sine albedine, & insomnium sine
omno.

interim 2. addunt aliquid, negationem et vni
tas, vel relationem, et veritas & boni
tas, quia contingit: conceptus formalis per

Realiter differe. Inve. q aut acti sunt separata quod deo secundum
aut separari pot: sic aia totali real acti n, et separata pot in
separari, id est, ratione differeunt: differeunt qg realiter
virtuty possunt.

adivum et affectionem

¶ Syllog:
Entitas & veritas.

Bonitas & veritas.

¶ Bonitas & veritas.

conclusio admittit in sensu diviso & entitatem
rationem esse entitatem veram: negatur a: in
sensu composito, quod bonitas quateras bonitas
et veritas: ibi n: relinquitur realiter identitas, sic
nihil eorum discernitur.

¶ Ratioe solam differat. Et sunt affectiones
¶ Re Negando, quod si vel cecitas & furditas realiter
¶ non sunt subia realia: ita veritas & bonitas
¶ realiter non differant, quod n:
¶ si vel aliquid esse pl, ut veliter non differant
¶ si vel aliquid esse pl, ut veliter non differant
¶ si vel aliquid esse pl, ut veliter non differant

¶ affectiones realiter sunt, qz ipsa sunt in aliq uno
¶ a nobis, in se. ¶ Re n: bonitas, n:
¶ bonum fingitur, sed qd talis
¶ est.

¶ Rationalitas n e essentia hominis tota, alio
¶ modo, licet modo sint accidentia, hoc a
¶ substantia.

¶ modo, licet modo sint accidentia, hoc a
¶ substantia.

quomobrem quod affectiones ista recipiuntur et
posterioribus esse, sunt quodam ipsa ratio certia
in ad aquata, non in de essentia entis, aliquid
et similitudine accidentibus.

¶ Omnis ens & principatus (sua principatus &
¶ affertio nullo, lastro a. tuly & ipso ens)
¶ & ens & ens & principatum.

Affectiones entis vel sunt simplices, quod cum
se recipiuntur simplici: ut omne ens est
et omne verum, est ens. et
inimica, quod cum alia affectione non seorsum
recipiuntur, ut omne ens, sicut dicitur licet
is numerus, vel par est vel impar & vice versa:
non a: ois numerus est par.

¶ de arg: unigenitum. quod principatus & affertio entis
¶ conjugata, qz n recipiuntur, nisi altera et addat
¶ se: principium. si ipsi argubus utri debet.
¶ ens & ens & principium vel principatus
¶ & principium & - et sic gesso.
¶ vel & actus vel potentia et omne qz
¶ & actus vel potentia & ens - sicut etc.

Aut una & corpus separata n̄ sunt in unum
ga sunt diversa: diversa p̄t in p̄m̄da q̄t̄
subest unum p̄t, q̄t̄ aia p̄ corpus n̄
sunt sola contra s̄ p̄plata.

Comunicatio formalis q̄ n̄ solam
sp̄t̄ coracō, sed n̄m̄m̄ m̄m̄m̄ o albano
n̄ coracō scripserunt n̄m̄m̄o r̄m̄m̄m̄
parisi.

sed ipsi uadi comunicabilitat̄ excludit̄ q̄ ipsa
es̄ unitatem ex t̄tel̄ s̄ e. q̄ fact̄ ut, quod
in diu sum erat, fact̄ diuisum, ut quod hoc
negat̄ fact̄ illud per essentiam: aqua s̄ b. 2 n̄
sunt firi unum, nisi quodam unitatem per
st, aqua d̄ unum n̄m̄m̄ q̄d̄ p̄t, n̄m̄m̄
n̄m̄m̄m̄.

Diuisum a quouis alio. Diuisum in q̄ n̄ ex
ix, q̄ semper deberet esse diuidens, a quo
irideret, sed formaliter, q̄ dicas diuisum
a quouis alio.

Hanc conditionem q̄dem obulo notant̄ dicentes
on esse mo essentialem, q̄ d̄r̄s ab altero
s̄t unas, non n̄ fuit diuisus q̄ alio q̄
s̄t a quo diuisus est, n̄ fuit.

per aliud non necessario intelligit̄ ens
positivum, sed quicquid in oīa oppositi
mis Logica aliud est: ita fact̄ aliud
est e. c̄t̄a a s̄m̄. Non est ab e. c̄t̄a.

Dr̄s ip̄ ab altero fuit diuisus ab alio
e: non e. c̄t̄a, supra n̄. monuimus
aliquid n̄ non esse quod dici posse.

Unum vel e. p̄dicamentale vel trans
e. d̄ntale.
nam transcendente est, quod s̄t
nam essentialis.

nam p̄dicamentale, quod n̄ e. n̄m̄m̄
n̄m̄m̄, c̄t̄a q̄ seu discretu. e. s̄.

Milluaris e. n̄m̄m̄, transcendente, q̄ om̄m̄
essentia, d̄m̄m̄ utrius s̄ n̄m̄m̄ n̄m̄m̄, forma discretio
illuaris: sicut n̄. ex aia s̄ corpus s̄t n̄m̄m̄ s̄m̄m̄
e. ex m̄m̄, unitatib̄ s̄ discretioib̄ s̄t s̄t n̄m̄m̄
n̄m̄m̄, m̄m̄m̄. Unde apparet solu
tio ad s̄m̄m̄ modi s̄m̄m̄.

quid a s̄t separata d̄ diuisum, illud n̄ e. n̄m̄m̄
Aliq̄ corpus in diuisis locis posit̄, a s̄t diuis
d̄ separatum. Aliq̄ corpus n̄ e. n̄m̄m̄

quid a s̄t separata d̄ diuisum tantialiter
d̄ transcendente illud n̄ e. n̄m̄m̄ o s̄d
corpus aliq̄, e. s̄t n̄m̄m̄: s̄ localiter s̄t s̄t
causabilitat̄ in quantitat̄, a s̄t diuisum d̄
separatum n̄ e. essentialiter. E. n̄m̄m̄

sicut n̄ e. n̄m̄m̄, q̄ ego tempore separata s̄ illud
n̄ e. n̄m̄m̄. Corpora nostra tempore sunt separata
d̄ diuisa q̄ s̄t corpus q̄ iam s̄t in expresso
s̄t, s̄m̄m̄m̄ d̄m̄m̄ s̄t. E. n̄m̄m̄ s̄t
nam localiter tempore d̄ p̄dicamentale s̄t
fuitat̄ d̄m̄m̄ diuisa d̄ separata, s̄t n̄m̄m̄
d̄ transcendente tantialiter diuisa n̄ sunt.

habent aetatem, et si differant essentialiter
ut tempus a die. videtur quod non est in naturalibus
sed continetur.

Contingit, quod quantitate differant discretiva
ta, constituta ut entia separata ut sanguis
colla & air. spiritus.

nam contingit quod plura eorum quod
sunt accidentia, ut adu. ^{quodammodo} quodammodo
sanguis sit in aere, & aqua sit in sanguine, & in aere
contingit: & in colla. & spiritus. & spiritus.

Contingit & discretiva in infinitum, sicut
sunt minimum naturalium, nam ipsi quodammodo

Ad hoc ego illic
creau discretiva
in aere & spiritus
in colla & spiritus
in aere & spiritus

Ad hoc ego illic
creau discretiva
in aere & spiritus
in colla & spiritus
in aere & spiritus

Patet minoribus aetates interpretatur, cum animalcula
constant suis partibus ad sui minoribus. Pons n. m. b.
aliquid minimum, quia positio partium ex
partes & quantitate essentialibus.

nam ut est quod est spiritus ut numero
hac distinctio derivata & ex formis. Logica
quia non generat quod est suo & bestia
nam esse quod persistens

quod eadem definitione specifica com
henduntur (ut Patria & Paulus) spiritus
unum.

Quia unam sunt discretiva numeriam
essentialiter numero nra sunt. Non
accidentia in discretiva individua, sed
sunt in naturalibus. sicut Coniunctio causis expo
suntis dyp: coll. Poy: i. contrav: 6.

Singularia Individua vocantur, in quibus non possunt dividi
in partes physicas, sicut in meteoricis, sed in
partibus discretivis, in partibus metaphysicis, Logicas &
universales. In partibus discretivis, sicut
generis discretiva, in partibus discretivis, et
spiritus in multis individua. In partibus discretivis, sicut

Membra discretiva debent se sibi in se invicem opposita
Atque sic non sunt (sicut, sicut a. singularia sub
incommensurabili generis.)

Ad discretiva: incommensurabilem physicam & logicam
singularem discretivam sub incommensurabili physica, sed
in logica; debent a. membra discretiva discretiva
incommensurabilem & incommensurabilem: sicut in
ut membra sub se continentia, & sicut sub
hac discretiva discretiva sub se substantivis discretivis
formaliter discretiva: sicut ad discretiva, ut in
et altera logica et discretiva non discretiva.

abstractam universam q^{ue} dicitur natura?
 ius Politici seors^{us} est cum ex varijs
 s^{ing}ularibus unam universam
 rebus: coctas concinat? Cuius Medic
 am ex multis observationib: ex c^{on}spicuis
 nam morbi abstractam in q^{ue}re
 cel & gen^{er}al^{is}? Cuius nisi ut verbo
 r^{ati}o utar, nisi fas p^{ro}ferat 688 & 244.
 Ex omnibus definitionibus, q^{ue} d^{ic}ta
 iⁿ m^{un}der sum se^{nt} concepta: na + g.
 s^{ec}und^o Pauli essentiali subm^o (essentia) naa hujus
 illius sacri - naa, general^{is} definitione exponi p^ot.
 ad ipsa experientia q^{ue} d^{ic}ta sume nitentem scias
 nante somnibus, quantumvis p^{er}iculis
 emper esse eadem, etsi hic vel ille caus^{us}
 vortu & corruptione sit obnoxius.
 fmi Zabarella dicit Universalis esse
 sup^{er} m^o tempore Quamquam
 non in certo aliquo tempore:
 tem ubiq^{ue} in o^mni loco & nusquam
 non in certo loco; ut sine vicijs
 aoc non possimus audire & hoc q^{ue}
 quordam democriti populares q^{ue}
 am diogene amico, q^{ue} Cyath^{us}
 dixerat non cija sitalent nequam
 non necessitatem si sui hanc doctrina
 ponunt: q^{ue} abstractu, q^{ue} deatium
 fieri ab edentulo: minetiam a sue.
 Psilonely caulum iudicari ab a fino?
 oc cum vidisset Plato, ideo amverfales
 nasdam p^{ro}ferat conventus est, q^{ue} sunt

ibi hujus stilly q^{ue} d^{ic}ta
 q^{ue} d^{ic}ta vel stilly morbi.

Plato.

πρὸ τοῦ ἀλλοῦ (autē mūlea) cum casu Aris-
poneret in τοῦ ἀλλοῦ. Tota sententia Platonis
sacra fuit, et plerumque ille statuebat mundum
hunc sensibilem et alium intelligibilem per
quem intelligitur esse deum, quod ab alieno
res gemos et animas creaverit, ipsasque res
sine labore et exercitio naturae, omnium
rerum creatorum ideas ac universas
naturas contemplandas exhibuerit, quia in quibusdam
dam animas peccassent, et quodammodo peccata
ideo locum a deo in mundum sensibilem
ad hoc corpus seu carcerem suum non
partem animas quidem detinendi, sed
densissimis ignorantiae tenebris circumdandi,
et tunc, quoniam inter mortales agunt,
omnem priorem suavitatem obliuiscunt,
eas, quae a deo sunt, et ex diuina
plena accipere, sed ex remota
neglecta in memoriam sibi reuocare
care pristinas notitias, nec animas
mundam ac tabulam, sed rationem
quam sensit Aris. I. 5. et anima. c. 9.
addidit, et adissimam animam intera suam
carcerem babilum et deorum
remissentiam in quas ita Plato aliquando
do delirus fuisse legitur, et acubus et com-
punctus nihil in se feruit. Velut demum
ne anima et dolores ipsarum inuito deo in
carcere suo discedat, sed expectat de
supplicio defunctam reuocet in puritatem
felicitatem ac idearum contemplationem.

Hujus

Et de hoc hinc hinc idem Platonem in Pl. totum
in universali.

Itaque igitur erit hinc propositio: bono est bono
quam de eodem descendens ad acquiritionem
universalis considerationem.

Universale est de latere id esse, quod plura
plectitur, ut centenario, et universaliter (aut plura)
denario, quia in hoc ejusmodi universale non est
coicabile sui predicabile et suo contextu idem
sui non pertinet: Vel deinde in casu secundo
iterum coicabile quidem est effective, sed non
logice. Inquit igitur universale in eodem, quod
coicabile est coicatio logica, sicut supra
exposuimus.

De hoc universali quod sit, sitne res reale?
advertenda sunt aliquot venient conclusiones
1 Extra intellectum oes res existentes sunt
quia per suas spes sensiles ac notivas gerunt
intellectum ad sui coitionem. Et per
tot, aut oculos videtur, quod equorum, inter
nisi equos singulares, quorum in quibus ad intellectum
dum et excitabilis: 2. In illis, per comparationem
convenienter illico observat huius, teg in indet
operationes et proprias, et similes operationes
huius et illius, et istius, et aliorum, quorum in
oes illos equos hinc, vivit, sunt, in aptis
Hac similitudo et convenientia appellatur similitudo
mentem nam universalem, ad quod duo dicitur: 1.
diversitatem aliquam inter se quos, quia similitudo
non est idem. 2. Inimilitatem, quod quidam, quod
sc. oes illi

Platon: omnes illa particulares convenientia sunt in
 aliq, ut una aliqua convenientia dicitur cog,
 ut omnes illi eq sub una spe & imagine respex
 in oculis in pilla. Diversitate equo
 in inter se relinquunt intellectus & abstracti
 ut illam convenientiam denudat singulares
 aas suis additionibus individuatis. **HEC**
NUNC & considerat equi nam in univ
 in eodem dicitur eqs in individuo. Hec
 abstracta nam in rebus inventa ab illis
 et denudata a sua singularitate postmodu
 Logicis notibus ornata qre, spe he
 ens universalis, quod sine intellectu in rebus
 si confusi non distincte cognitam. q. e. lati
 ilo extractam. Idem sic continetur quod in
 numero, numerus scilicet in rebus, sed adu
 in numerat, nisi intellectus sit, qui numeret.
 hoc universale sadens explicatum esse ens
 reale probatur i qa circa illud occupata s
 reales fuerint. & quia convenientia illa
 in rebus utiq invenit, licet cum magno diti
 num individualium satellitio.
 At magis i ratione dicitur qd in univ. & et totum
 ut pt, quod supra de Platone supra productum sit ex
 in pto dicitur; est productum in dicitur dicitur non
 in rebus in univ. vel. sed singulare.
 ad i a n a qd in univ. est. sed ut univ. vel
 in rebus, quod dicitur, a univ. vel. sicut in
 in dicitur infantum sub obstetricis gratia, q ab obst
 in rebus & sordibus ac lintulis.
 ad 2. Univ. vel. est. qd dicitur, in rebus non legi
 in rebus, quod, qa univ. vel. est, sit singulare. Nam in
 in rebus dicitur dicitur dicitur duo dicitur. i. Est univ. vel.

Infantibus, & velut obstetricis, & infantum lintulis,
 involuta in pilla. Ita intellectus rationis, dicitur
 quibus in divinis actibus involuta dicitur.

Obj: Circa q occupata sunt rebus, id est i rebus
 rebus. Atq circa i rebus occupata i rebus sunt
 rebus. In rebus rebus i rebus rebus.
 Obj ad augior: circa q occupata sunt
 rebus rebus, id est i rebus
 rebus: jam falsa a univ. vel. qa n
 rebus rebus i metaphysica n est obfus
 sunt in q consularia n
 ut se: gloriis iuste si posita magis
 sicut fecit.

z singularitatem. quae exprimitur per conditiones in
viduales hie & Nunc universale e singulari.

1. Petrus & Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.
2. Petrus e Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.
3. Petrus e Petrus, in hac propositione predicatur Petrus ad unale non formaliter sicut albedo e dulce, n. h.

Pariter universale e singulare non in sensu
composito, sed diviso.

Qualis e predicatus propositionis affirmativa
universalis talis e individuum vagum:
et predicatus propositionis universalis e universalis.
Major probatur, h. dico: omnis homo e animal
predicatus est omnis animal vel hoc animal vel aliquid
non predicatur ea propositio e falsa: omnis
homo e animal: non e homo: quia individuum
falsum est homo e hoc animal. E. h. h. h. h.
n. m. omnis homo e aliquid animal, sed hoc
predicatus e universalis, predicatus n. t. s. b. l. o.
universalis.

Unum singulare e incoercibile negativum sicut
Petri nomen multum coactum est res in nomine
significata coactum pluribus. neg. - s. x. s. o. s.
qui sunt hie designatus e abregator n. p.
affirmati e hie alio verum Paulo.

Obj: e singularis, id e hoc aliquid hie
dicitur e aliquid hie, hie et aliter.
E. n. e singularis.

Singulare alio nomine dicitur individuum, item
numero unum. Ante omnia a principio
singularitatis seu individuationis nobis
qua reddimus est, ne in multis nobis sit haren
dum, sicut musca in pice.

Minor probatur, quia dicitur n. e digito monstrata
bilis est n. indigibilis. Ita n. e hie, quia
aliquid dicitur certo loco, in alio loco est id quod
appropinquat hie nature: non hie n. e
n. m. dicitur n. e ab alio.

Conclusio. s. Principia cognitio n. e signa
quodam a posteriori dicitur hielem quomodo
to si e hie x. i. r. v. hoc hie e
Nunc h. i. post: unale e. z. o. quia signa hie
romine hieccitatis completus e dicitur
singulare igr est hoc aliquid digito q. non
strabile in certo loco existens, e n. m. m.
certo temporis statim conditum.

Quia dicitur hie n. e digito monstrata
bilis est n. indigibilis. Ita n. e hie, quia
aliquid dicitur certo loco, in alio loco est id quod
appropinquat hie nature: non hie n. e
n. m. dicitur n. e ab alio.

Multa vero ex adverso obje possunt, quod
hac signa sunt hiora vel mcertiora.
Nam s. care libram. e. p. Tomam hielem
dendo dico, hie e optimus liber, pro to hie
intelligo neam in individuo, sed omnem aliam
simili arguere spe. z. to nunc esse e et hielem
Un.

ENTER PRÆSENTER DEYS sic
e vidig potenter.
3. e h. m. m. ita n. n. q. in hielem certo hielem
hielem hielem, sed quod cotam ipse hielem hielem
idoneum sit e q. hielem: e n. v. hielem illi autiquis
dicitur.

ENTER PRÆSENTER DEYS sic
e vidig potenter.
3. e h. m. m. ita n. n. q. in hielem certo hielem
hielem hielem, sed quod cotam ipse hielem hielem
idoneum sit e q. hielem: e n. v. hielem illi autiquis
dicitur.

fieri n. pl. n. dno inter se conveniant patria
differant, in ul. figura d. delineatione ex
terra et tempore seu aetate.

Conclusio .2. Principium individuationis
natum secundum substantiarum creaturarum &
corporearum est forma & sua signata
de forma accidentali seu disposita
seu organifata: de forma nulla est que-
sita. Circa naturam in diversam abiri
solet. Hanc n. nonnulli negant esse indivi-
duationis principium. Probans nos
affirmativam.

1. a ratione.

Principium entitatis e. principium in-
talij, quia de eas est unum.

Atque sua et ea principium entitatis com-
posita d. corporea. Et

2. ex Aristis testimonio. l. 3. met. c. 8. et 8.
Eadem cum inq. numero sunt, quod eadem
sunt natura.

3. ex abstracto.

2. negat naturam et principium individua-
tionis, is negat articulum fidei de respo-
sitione carnis quidem numero.

sed adversarius quod is e. negat.

Major probat, quia ad unum d. inaudim. l. 4.
Dist. c. 4. q. 1. n. 6. idem homo resurgeret
si auiperat eadem numero animam, et si
virescentem carnem d. numero unum corpus
non recipet. Nam.

ch

Et nam numero carnis, et si nam carnem
sortiat diverſiſſimam, is per te unus quoy
numero est.

Petrus respiciens Et eandem numero essentiam
carnem v. diverſiſſimam.

Petrus respiciens eam defectu pristina carnis
si nec signata est unus numero. Ad quod e diametro
in gal cum arte restrictionis ejusdem carnis.

Nec obstat. i. unam te principium quod hinc di,
peritatis ac multitudine.

eadem materiam depressam in quilo & corrupto
bonum & cadaver, qd in nra infernal bonum
cadaver in nra numero essentiam.

si que carnis una differunt, numero differunt
equerit eandem numero bonum e nullo differ.

carnea, quia sunt in eam amplius carnis et
nam habebat partem, deperditam fuit illa, quia
quotidianam calorem voracitatem et in forla

poris cibi. Et ad i. Ma nuda in nos et ut
ogte zabazalla, in prima voce girdrele multitu

linij polius, quam nritali e principium. Aliter n
deducendum e t una signata disposita ad hanc

obis quam eliam formam in se ipso dicit
Materia una a una signata se differit et caro a

corpore: ois caro (verba sunt Hieronymi in epi ad
Thamasci) est corpus, et g' caro e proprius, qua

sanguinis, unij, ossibus, nervis, cuticulis,
corpore intrinsecum et extrinsecum et al ac eam.

Et ad 2. Sicut ad corpus compositum n
sufficiat una sua forma, ita ad nritale com

positi non sufficiat identitas una, nisi et eandem
subtil forma, scilicet cum in corrupto qu cadaver

amplius sint dispositiones bonum ^{qua} 500 e,
propria, sed coes homini cum corpore una.

Et ad 3. Cudo in nutritione eadem sunt una
in sunt a privo differat numero nisi explicit

in coll. vox: di sp: 2. go: 3. quau & t. g. p.
lat uqfer aucto auditor.

Conclusio. 3. Principium individualitatis
extremum seu efficiens nunc prima
ca. e. uerape dicitur. Nam 2. Commbri
ceses. caa 2da determinat primam
quo ad spem, ca 2da determinat da
quo ad individuum. ut ex ovo gallic
naceo producat pullos gallicaceos.
ex natura & dispositione ca 2da, quod
vero sic potius pullus quam aliquid
oat, causa referri nunc debet ad di
voluntatem liberam.

Hae sententia, opposita e. r. p. c. errori.

1. eorum, qui diversitatem individua
ad temperamentum nunc referunt.

2. Agitij Romani, q. d. ca. & essentia
ca. & scilicet: deum dare ee absolute
creaturam & tunc 2dam dare ee
limitatum.

Priori opinioni his arguti q. d. i. amus.

1. quantum in se e, suus proicit
optimum & iniformiter agit, id
non pot esse ca. diversitatis indivi
dualis. Nam dicitur Sp. C. & nau
temperanti. 2.

2. q. d. ipsa temperanti varietate qu. p.
car hoc peni quam alio temperamento corpus
aliquid naturale g. f. e.
Quo in se fitat, quod si a caso ad hoc
real, alter et vermes deglutit e. car
unus laborare calor fit, alter mimi.

quum n. semper agit optimum
in se aut discretum, molliori &
priori.

Maan pondus a foruna, n. foruna
a uita.

at esse tali individuum.

Non obstat 3. hae rati. vult librum arbitrium, si n. hoc actio procedit a dei voluntate. ego non pro librum agens, quia potius ut n. statel hae actionum dicitur 2. d. cum confitendi hae rati causa materiali. si n. dico cur hae realium y individuo

ad 3. Homo liber e. tunc quo ad spiritum tunc quo ad exteriorum sui actus, sed non quo ad individuum. purus hominum stat amari vel odisti, item amari non amari, sed tunc potius amoris actum, q. in se elicitur id est a deo.

ad 3. Malum in seipso dicitur a. actus illi est huius, cuiuslibet ad seipsum, ut quis alius actus libere in individuo a deo, sed malum in seipso compositio, q. malum licet et causa efficiens. q. frustra dicitur huius rationem ad seipsum dicitur.

ad 3. Logy in actu non de universalis in casu in predicando, hae forma: hae statua facta est hae statuarius, d. statua simpliciter dicitur ad aliarum simpliciter.

conclusio 4. Principium individuationis accidentium n. e. subiectum, in q. illa sunt, et alia posito uno numero subiecto ponere cet. in numero accidentis. Atq. v. in uno numero solo pot. esse plura numero accidentium, nam in uno numero accid. occurrere pot. spes sensiles inter se contrariet. n. n. h. s. m. p. d. s. m. l. r. e. l. a. t. i. o. n. e. s. p. a. t. e. r. n. i. t. e. r. Ad extendendum tunc hae e. solum quodlibet accidentibus: quia in uno numero solum officio quod discrepant, ut spes visibiles, alba et alia accidentibus, q. officio, q. v. m. a. t. i. n. i. t. i. n. e. o. d. s. o. l. o. n. u. m. e. r. o. d. i. v. e. r. s. a.

ad 3. In rodum uno pot. esse duo albidum, q. y. s. b. t. e. m. capax sit, sed quia una nihil facit huiusmodi.

libertas q. ad spiritum e. quod hae potius dicitur, etiam illud, v. g. fortalio non factum, hae liberalitatem.

Libertas q. ad exteriorum e. ipsorum aduena, v. g. potius furari d. n. furari, amari d. odisti.

...formam ...
ad q. quod illi univ[er]so ... calor, q[ui] non in
... abbat in aquam. Et sp[iritus] s[an]ctus in univ[er]so
... novo gratia inde legitur, q[uod] quod univ[er]sae
... illud ex quo univ[er]sae, ut inq[ui]t. sed calor
... defuit ipsum h[oc] univ[er]sae.

conclusio s. Principium itaq[ue] in div[er]sitate
... sicut dicitur, fortissimum in contemplatione
... prima d[omi]ni angulorum in d[omi]ni sectione
... actus entitativi, et in se prima

Demig ne sequam[ur] p[er]mittam[us], hui[us]
... disputatio tol[er]at[ur] seculi ver[bi]tatis.
An idem numero sit producti possibile?

Negativa adeo altay in gentium radices
... animam ut licet reliq[ue] Christiana
... artificiali sub[er]berent, faci
... sibi persuadere non potuerunt
semel corruptam redire posse.

Artes q[ui]dem q[ui]cedit no[n] d[omi]no s[ed] in quo
ad identitatem specificam d[omi]ni
... aliq[ui]d exemplum. j. post. anal. c. 12.
sed ad d[omi]no, inq[ui]t in v[er]ba q[ui]libet
... v[er]ba, v[er]ba d[omi]ni v[er]ba d[omi]ni ad d[omi]ni
l. z. et gen[er]i d[omi]ni corr. c. 12. ult. d[omi]ni pro
... absurdo d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni
... v[er]ba d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni d[omi]ni

6. Nostra sententia pro more sequentib[us]
... definitis.
conclusio 1. ex r[ati]one evidenter demonstrari
... fore aliq[ui]d resurrectione mortuor[um].

Conclusio affirmativa in corat idem univ[er]so
... idem sp[iritus] s[an]ctus: sicut caudela corat alteri
... non solum in univ[er]so univ[er]so,
... sed solum sp[iritus] s[an]ctus idem.

vile sis p[er] loq[ui]t. Sabina Marfurti p[er]i

Ratio, quae principium actionum divinorum
in sola est potentia, sed et voluntas, et qua
citra revelationem nullum nobis miraculum
constare potest, ut plane hoc absque ulla
Baronius ait, quando sine infallibili et volu-
tate dei estimari statuit, vas illud unum
quintarium a leba. stri (quo iudex, et rex
vator, et Marj. et ipsi regni fracti) etc.
Constantino M. venditum esse totum ac
integrum, ad eum esse id numero, et pro d.

Ita ca. bon. sup. c. 4. ad eum in 32. n.
Affert quidem Thomas Aquinas l. 79. q. 1. q. 1.
res rationes aliquot, quibus demonstrare
zum resurrectionis actus conat, sed
illa sunt, atque fore sibi facili solubiles.

Prima: quod si contra naturam aia in naturalis
eius desiderium a corpore semper esse
divisum. Secunda: quod aia sine corpore
non habitura esset perfectam felicitatem,
beatitudo est, quae possidet omnia optanda.

Tertia: In quo homo bene agit vel peccat in eo
debet premio affici vel puniri, sed in corpore
homo bene agit vel peccat. Et ad hoc argu-
mentum respondet.

Ad 1. respondet. Ad 1. respondet aia desiderium
ad corpus: quia corpus hoc vel hoc
Seneca epla l. 3. animi pondus ac parva
quod non aliter homo aspiciat nec in vitam suam
libertati circumdatum, iam nemo desiderat
suum carcerem.

Ad 2. esse petitionem principii. s. quod aia non
sineal omnia optanda, quia corpus solum
cum carcere non optaret; quod et aia sit in
statu imperfecto: nam sicut angelus perfectus
sine corpore

ne corpore pl subsistere, ita et dicere stoniam
 am per se aliquod suppositum ppletum posse
 subsistere.
 7. Non ratio iustitia instrumentum et
 premio ul poena afficit, cum sufficiat cauce
 principalem pmiu aut ornary. Si ed res
 servenerit, ut in rerum natura inveniri instration
 non nequeat, ita x. accusantur injusticia ju
 cia humana, qud cum immediate in arau
 in pmi, corpus cruciant.
 conclusio 2. Ex raoc in evidenter demonstrari
 et non ee absolute impossibile eodem numero
 reproduci. qd i. ad pporam dispartando ex pto
 delli. i. C. i. v. toto d. Patram, q resurrecti
 is possibilitatem probantur. i. ex tabuly
 Smicorum, Herculz, v. flama constapli d.
 sculapj sulmine tacti, redire vocam d.
 teoram. qd d. toz Nicephora, Plimiaz ad,
 uel. l. 7. natia sistoria.
 ex Boemias, q reparat, seq ipsa referunt als.
 Hydrargyri ex pto, q dispersum in minutis si
 os pnticulos pa i faubitate in unum reasat
 corpus coire solet. 4. Ex Cymica, qd as
 tificio. Achilles ex are factus mitari pl m
 andem Achilles aureum. Hac inter ex pla
 emmel experientia, quam allegat Josephus
 uercatany Defens. Hruutu iudicis. c. 5. q
 ribit, sibi dolonum quendam Medicum Ca
 vien sem fuisse cognitum, q e plantis
 x nullis d serbis peculiari arte subli sos
 are paraverat, d singuloy vitrey vasculis
 riguly accurate indidat. um rose cineros

Infrascripta alia sunt ginnata, alia diffrata
 sic servuo 2 de ginnatry.

Boemias, nung in rerum natura fuisse h
 prius qd praetor Herodot. dicit, dicit
 tal, aquavit laly, avo nny xifa. si uel
 Nicophor, me d. rologo, fuit prius,
 hinc dicit tali infigente nois, qd
 prius dicit alijs d. rologo.
 vid. f. d. Boni disput. pag. 47.

alteri papaverij etc: mox igne modici caloris
 ad motu e cineribus q. revoceverit sper plantula
 q. isti erant cineres, sub: suis die: abolu't
 qua in remoto calore in cineres sunt redacta

II. ad rem:

1. non involvat g' dictionem, id est pl' divinitus
 quom numero reproducit n' involvat g' dictionem

licet una, una, q' nunc sub aca una
 p' corruptioem sub aliam formam
 cadat, t. g. arborum: hoc n.
 fieri videtur: si corruptionis
 sed aliquem in arborum nihil
 aliud n' s' solum nra
 cadat. J.

Minor probat: q' ut entitatem reproducit
 possibile est, ut n' entitatem: Non illud q' per
 nam entitas amissa reproducit pl. Esti nra
 eadem numero. Non hoc, quia i' locutur (si
 nis probavimus) unice pendet a ea p'ua
 cuius potestate e reddere nra alicui suum
 individuale, quod autem perdidit: quod non
 idem numero a nra reproducit requirit, ca
 e, quia illa n' tantu e p'ncipiolum individuum
 2. sicut unum numero corpus divinitu e
 in diversis locis: ita nihil impedit unum numero
 corpus sub diversis et temporib. ut in ne
 secundum nec aliud corpus sit.

2. C. Et ocs cas reproductionis sua
 id reproducit pl.
 Atq' sic soo st ocs sua reproductionis

+ Minor probatur. Habet. i. Efficientem divi
 or potentem - 2. formam aca sui q' p'ncipal
 3. Finem gloriem dei. 4. Materiam q' quocunq'
 locorum a morte displa e, d'ro maxil in locu
 Hinc Tertullianus l. 1. de resurre: caru: c. 1. p. 1.
 Habet mat, s' caro suos finis an aqua, in rari
 in balne: in bellis, cum in sac' dissolvi vident
 valit in vasa transfundit.

Nec obstat

Lapides, q; domus & g. fructus n̄ sunt
ptos domus, quia a uia n̄ sunt
ordinati ad domum, & fructus ad
sed saltem ab arte. Fructus a.
brutorum n̄ ps bruti, q; sim
toto n̄ pt saluari.

Completum ē itaq; idem ē, quod TOTUM.

Incompletum idem, quod pars.

Pars ē quod si naturam ordinatiōem
ad aliqd completum, ita ut sine eo
non nō non, ut non diu, ut certe cum
perpetua imperfectione ac desiderio q̄
fit.

Totum, quod per se non ordinat ad aliqd
completum, sed p se subsistere pt.
r. g. rami arboris p se sunt, fructus n̄ sunt.
arbor, combusta, & feruere pot, ille ab arbor
n̄ facti arboris.

arsumit se: sibi iudici d
altri arbori n̄ implantati.

Tria nobis in hac m̄a sunt consistenda:
1. Totius synonymia, 2. Divisiones, 3. Axioma
1. Homonymia ē, q̄ Totum distinguitur in
Perfectivum et Relativum.

Perfectivum quod barbari perfectivale app̄t
idem ē, quod ens perfectum d q̄ m̄a. Ho
Iusni negabat Plato, Drum ē ens totum
non habeat partes, ut refert Scalig: p̄ 65.

Relativum ē, quod si Xōm respectu
ad p̄m d q̄ solo nobis esse seruo.

2. Totum ut ē p se ut p accidens. Com
sac distinctio cum distinctione eūq; per
p̄ accidens: Totum per accidens n̄
totum.

3. Totum ut ē lati acceptius q̄ or dicitur
ut dicitur q̄ dicitur in plus, q̄ dicitur
sed respectum partij ad totum: tunc
planeta, cum dividit in calorem & frigiditatem

uno hominis n̄ sit essentialis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a
sed accidentalis & r̄p̄t̄a p̄p̄t̄a - Cuiusmodi
uno ē in angelum & corpus assumptum.
Verum hunc errorem detulimus in anal.
paradox: p. 30.

Solum integrum & integrale differunt, quod
illud opponatur mutilis, hoc partibus. 1. g.
Homo cui brachium ē amputatum, totum est
integrale p̄ p̄ter residuum aliq̄. 2. sicut
ē totum integrum, quia ē mutilum.

Solum r̄p̄t̄a integrum ē, cuius nulla pars
deest. 1. 3. g. c. 7. l. 63. Quod si aliquis p̄
desit, mutilum appellatur. Mutilum ē
diminutivum à muto, quia cuius lingua
ē, is mūtus evadit & mūtū, ita & q̄
nani dicuntur & mūti à mūtum. Vt

in aliquid dicatur, sed ab arte originem
conditiones. 1. Vt sit q̄ divisibile. 2. Vt
maneat eius essentia. Hinc si auferatur
Senarius dum ipsam essentiam non auferat
manet. 3. ut quae partes habeat ordinem
in toto: hinc totum similare mutilari
quia in quocumque toto nil principium

Mutili r̄p̄t̄a ē quae aliq̄ p̄t̄em
Mutilum v̄t̄ ip̄t̄a p̄t̄em. 1. Sarnoma & vocum, si aliq̄
desit, non ē proprie mutilata.
2. Ex parte mutilaminis recipit. 3. ut
pars principalis. 4. ut sit in extremitate
sine caetera p̄t̄em n̄ ē mūtū, t̄m
ē mūtū

Et nullus, si ausa cautoiori relecty. 3. M.
ars sublata n̄ sil apla renasci: ideoq; cor
ous n̄ dr nullus, cum corua de po fuit.

Ex possib; apparet Pontifici; accu
zali loquēdo n̄ militare s. caru
sed potius evētere, q̄a s. partem
malem principalem tollend
nim: calicem. 2. partem forma
lem auferent, nim: habitionem.

Totum 3. integrale ē, quod gstat ex plib
raū s. membris. 4. g. Homo s. tot; integral;
id corpus hominū s. tot; integral; pling gstat
e capite, videri, brachijs, crurib; q̄.

Membris dico. ut aliquid membrum proprie
caty, ha rursus a Metaph: smt aīa dixer
conditiones. 1 Ne sil forma. 2 ne sil māa
da. 3 id sil pars māa 4 ut sil ps dissimila
is. s. ut informel; a forma.

Membra igit n̄ sunt i anima ex defectu
nditionis priuā. 2. Ex defectu rda,
corpus hominis totū ex defectu. 3. Acciden
ia. Ex defectu 4 gutta in aqua. Ex
fectu. 5 partes sors arida, vl putrefactio
sa itidem, excrementa, 6 partes corporis
b angelo assumpta.

Quid si v. corpus integrale placet lati us
tendere, distinguamus illud in simile
homogeneum. 6 dissimilare / heterogeneu.

Totum simile non recte desimil; illud ē
uod gstat ex partib; ejsdem nois q̄a a
aleno. 1. 2. de Etat c. 1. St. de diffra
corborum. c. 3. Venā refery in classē

Omnis impulsus est p̄, sed non
est p̄ impulsivus.

Forma simplex: asiformis s. informans,
illa q̄ solū del motū: si forma
asiformis uari; s. caūter. Angly s. forma
asiformis corporis assumpti.

Omni actus sunt dissimilares,
Et omnes inactus sunt similares.

totum similitudinem nec in quolibet parte
 de vena, si mare, coelum de tota sunt si-
 milaria: quis autem queratlibet partem
 maris mare nominare: aut partem coeli
 coelum. Sed totum similitudine id est, quod est ad
 partes ipsas. Rega. l. 3. t. coelo 5. 1.
 si sive cuius partes in se spe non differunt
 cuius modi solum est coelum et elementa mare
 linea. etc. Non oportet aequa dividere in infinita
 infini. I. sicut in mare, in salum et dulci: eorum
 partes rarioris et densiores. et partes ipsi differunt
 omnes. Hec. hoc non est de vena totum proprium
 dicti in sua parte, sub divisi. l. 1. accepti
 subjecti in sua proprietate.

Inna est similitudo, et in parte rarioris et
 densiores, quod hanc mare.

Totum dissimilitudine quod est, quod constat ex partibus
 spe diversis: spe non differunt extrinsecus
 teor, rariis, I. trunus. etc.

Inna est similitudo, et in parte rarioris et
 densiores, quod hanc mare.

Totum dissimilitudine semper est organicum, et ab
 parte quidem neque partem in se in se
 posse. Cuius non aliud sunt partes aiaty
 nisi mera totum suppositi instrumenta. For-
 malis in diffina est inter totum dissimilitudine
 organicum, quia extra usum totum aliquid dissimilitudine
 dare et est. si item organicum: Nam in
 altera vita infinita, vult, vult, usubra quod
 talia de. partes sunt totis, non in se in se
 quia nulli aliud usum.

Et illud quod corpus in se habent ipsum in se
 talia de. partes sunt totis, non in se in se
 quia nulli aliud usum.

Totum dissimilitudine subdividit in principale
 minus principale. Principale cuius partes
 sunt formae absoluti neque, et sine illarum
 instrumentali opa formae et nequeat: corde
 vult, lasso, etc. diffinit, non item lasso pede, quod
 est pars minus principalis. Hinc fabuli accit
 dum est, quod nonnulli in se decollato aiaty
 manere

canere superstitem existimant, et vitam serua
usq ad solis occasum. Obstat nonnulla
propria, quae vultu sui in colle vox. dicitur qv.
ab initio soluta.

Deniq totum universale, alijs, totum quis
si, quod cominabile e inferioribus xda
pradicae in qd d. hnduribus, et in
naturali numero pmit cominatu.

Totum itaq universale e de genis, eij est
spes pdicabilis. Individualia qdem e totu
desentiale d integrale non item hniuersale
ga sub se nra complecty, d q pdicabi

III. Axiomata sequuntur d toto, quorum
aliquot collecta d explicata sunt in syll.
c. vi. d seqq.

Unum vl e simplex vl compositu. hoc verum
at forte e adiectiolor unum, indispim:
quod e pua dnapuor non dispibile. ro.
mel. c. 3. Unde compositu simul ac dvidy,
ada non amplius unum e, sed natum qd
ai dvidim.

Quoad Sononiam simplicem d vl absolute
quod omnem foro compositionem respuit
quo sensu solus dnas est eas simplex, quia
si compositu esset eij esset dependens et
haberet se aliqd prius, partes nim: qparentes
id quod involuit contradictionem. Nam coi
sdam mentis nro d qy per d r un intelligit
eas aliquod pmi d independens.

Et comparate comparatione abusiva, que ex
ponit a Logices per oppositum eam aduer
bio minus: si daz simplicia ealia, qu
minus sunt qposita, ut Angeli, caty, ita de

quod unum dependat ab alio, illud e po
reus eo, a quo dependet, qua soo
dependet ab alio; aial n. et in licet
sano n. fit. d sano e posterior aial
aial a prius.

Dependens ab alio, n. pfer in sm aliqd.
Corinna verba capilli n. sm pfer, qa sm pfer
ors toto. qd licet sint pfer n. in sm cor
mia pfer d aialy simpliciter, sed aialy coruof.
barba n. e qd sonuuy absolute, sed sonuuy
barberi, dntu n. sm pfer sonuuy abs. sed
sonuuy dntati.

omnes qd po rany ratielle d ratielle totu
aurotam: qgd si totum d totu no fufu
qposito n. ilico d d pars; Nam totum
ghust partes; n. a. pars, ut in dieo p
t qd.

cuinq ito d toto, cum nro dnas n. dntu et qd. oie dny
te pfero. sed sm dntu carum sm dntu. qpositi
tio a illa e vera, et nra d dntu, cum qd ealy subiecto
videt qd dntu.

Predicata qd dntu ab aial dntu et d corpore; sed
e sebil dcorpore n. dntu d aial ratielle, qga illa signi
ficant pferdntu, hoc n. impferdntu. Sic quoz
log licet d qd ealy in qm ratielle nuy.

Partes extra mionem n. sm dntu.

Quid e.
dntu n. dntu mionem, fufu dntu. si dntu pfero. qd
dntu dntu, dntu n. dntu d dntu. d dntu dntu
n. dntu dntu, n. dntu dntu. dntu n. dntu dntu
dntu dntu, n. dntu dntu, et licet corpore qd
dntu dntu, fufu in dntu dntu, n. dntu dntu.
totu dntu n. dntu dntu, n. dntu dntu dntu
fufu dntu, licet aialy soluta sit.

Unum itaq sononiam cum d aial d corpore dntu in
ratielle dntu. d dntu dntu dntu n. dntu
unum n. dntu, qd n. dntu n. dntu dntu n. dntu.

Deus nihil est nisi $\frac{1}{2}$ unius personae. & unita sunt
naturaliter, sed personali ter.

Deus si sit in alijs $\frac{1}{2}$ personis per administrationem
sicut actio eius - et non nihil aliud quod potest
ad hoc actus in personis actus spiritualis

Quod in se habent & persona id in alijs rebus
et suppositum.

Divisiones talis compositi variae sunt. 1. Com
positum ex actu & potentia: Haec divisio gra
visima est & reliquas omnes complectitur.

Advertendum huic est omne eius creatum
habere explicam potentiam, et perfectam
et corruptibilem.

Compositum igitur omne eius creatum est ex actu
& potentia, quia est potentiam anteriorem.
Ex hac compositione oritur unum per se.

Quod non potentia in unam essentiali coalescere
nequeunt: ex duobus a. actibus non fit unum
per se.

Compositum ex actu & potentia: essentia huic
est, quod inherens est ad esse actuale & poten
tiale. Haec est existere actu iuxta expliciti
onem suam. Nam verba denotant
actum. Tamen in creatura actu existit et posi
ta et in potentia, quia quod potest et aliquando
non potest, iam est actu. Absque compositione in
materia, deus, qui non potest concipi, et indifferens
ad actum & potentiam, qui est unum necessarium
sui facti, quod non potest aliquando non existere
et non existit actu. Materia actualis

3. Compositum ex materia & supposito: ista
mater est compositionis, quae non potest observa
ri, distincta esse, nisi, illa si in unum
coacta fuerint, discernat et composita.

De hac compositione nihil nobis potest et intel
cere, nisi distinctionem ostendat, mysterium
incarnationis, quod secundum naturam potest
esse humanam, et tamen non est persona hu
mana. Natura in Christo fuit humana
Substantia

separatio unitiva est, quod in se separantur
ambo existunt seorsim; et quanto se
uority, ad hoc acta a corpore, uority
separat, tunc fit separatio unitiva, quod
acta a corpore in se uerum naa existunt.

separatio unitiva est, quod in se separantur
non amplius ambo existunt, et quanto se
uority, tunc fit separatio acta a corpore
sed hoc separatio non unitiva, quod
acta a corpore in se uerum naa existunt
seorsim existunt.

Realiter I. distinguitur ut in gra. tra in ybi intellectus
non facit, sed in se nil discrimen, quo pacto opponit
distinguitur latius et completio modalem: ut in
suo realiter differunt, quod eorum Sabent essentia, ut
actu separatas, ut certe separabiles multo. Quo q
dem pacto discrepat distinctio realis et distinctio
modali: nam separabilis quidem est modalis. E.g. unio
ab acta a corpore, sed non separatio unitiva, quod unio
facta acta a corpore separationis magis existit foris
Dices etiam potest a corpore beata: item accidentia a
suis subly differre realiter, nec tantum in posse
separari separatione unitiva.

Bo per naam non sunt separari multo: possunt tamen
divina potentia. Possent n. deus faciam beata quibus
servare sine suo corpore et existit sine subiecto
cum nihil sit implicet conditionem: sed modus a
re modificata ne diuinitas quidem est separabilis quia
essentia sine re. Sicut unio sine re unita in se tenet
tra sine re, cui in se tenet, est in se in se sine in se
etis positus apparet non esse realiter diversa, et quod
loco differunt, quia unum ens diuinitas in multis
locis esse potest: non 2. tempore differunt, quod uno a
suo natus est, et item a deo productus tempore a
se ipso differit, non tamen realiter: non 3. quod beati
camentis distinguitur, quod sicut una via est ad se
tibus et tibus. Ad se: ita actio et passio in se ipsa
unus sunt modus, et si illa respectum habeat
ad agens, sic ad passum. Non 4. quod definitio
one differunt, vid. sis. syl. 6. c. 20. Non 5. quod
signis

Figura distinctio realiter
idem sunt.

signis exteris discrepant: nam uno numero febri
et plurimis signis manifestari: sicut ex Iudaea
Matt. 7. sub diversis 309 signis instituta, et pl. pro
pomi 3plex dras.

Distinctioni reali addit quasi realis: quod tunc dicitur
ferre motu inter se, nam si augeb. Argentinam unido
sui corpore a sumpto g. stibulerey Roma, dum in bare
et corpore I. in n. in bareret, tunc igitur uno d. in bare
entia differrent realiter.

2. Ens a non ente seu negativo seu privativo.
3. Entia rationis inter se, ut Baran a Cerbero differt
realiter, quia si Baran et Cerberus in mundo
existerent, realiter forent diversi.

Distinctio rationis est, quae quod in re esse unum a mente
apprehendit, tunc est distinctio. Exemplum suppedi
tel. Arles: l. i. Arles. q. 13. in circulo, in quo uno
eodemq. manente distinctio in convectu. Et quod unum
haec distinctio est in re non repialy, in qui sic distinguit
non mentit, quia in re est. Propter l. 2. q. 2. t.
us abstractivum scilicet abstractione praesiva non
negativa. Simi Menzoda disp. Log: 3. 5. i.

Intellectus autem, et implectendi objecta realiter in par
tibus.

Distinctio rationis vel est ratiocinantis vel ratiocinatae.

1. Ratiocinantis distinctio est cum intellectus sua disti
ctionis in re nullam, et occasionem aut fundamentum
ut quod idem ac seipsum comparat. Et dicitur Socrus
esse Socrus, ubi per se et ad seipsum Socrus
distinguit a se ipso.

2. Ratiocinata est, quae sumit occasionem distinguendi

Poliviani et eiusdem de Traasylvaus ar
quomantim. Si vos Lamberau pot. his
collegia tres personas, nisi licet tres
collegere tres ex apparitione et triplici
Matt. 3. q. a. 5. signis differunt, illa res
differunt.
Et urgetur, quod, si huius differunt
realiter et differant.

transcendentalis non
separabilis a re
et distinctio
gimus

Distinctio itaq Modalis E modi a re modificata
glus e ad ad sensum pro vocem) distinctio inter sum
culum nolo implicatam e
diffra naa a subsistentia, accidentalis ab inhaerentia et
sed rei intricata lucem affundemus ab exemplo verso,
gremus; Quomodo differat quantitas a materia

prima. Q 1 quantitas non differat a materia prima
realiter, quia i eodem item l. i. d. gen. d. corr. c. 5
l. 22. non e separabilis materia: fac n. divinis, se
parari posse quantitatem a substantia, tum gram
ma corpus tale sit manuum extensum d. indivisibile
num in punctum aut in spiritum sit abiturum
posterius difficile factu e, ut credamus: Et relinquit
prius, ex quo seqt, quod quantum est futurum
sine quantitate. Frustranea e extensio qualitativa
et quantitativa Suarez, quia ab hac v. illa n. e
opus: e. entia n. siml multiplicanda pter necessitate,
quia bre nulla allegari pot.

Nec obstat. Quorum uno mutato, aut ut dimi
nuto, alterum a mutal, auget
aut diminuit, ea realiter
differunt.
Sed quantitate mutata, per
concordantiam d. ratiocinatio
onem substantia n. mutal.

Ad hoc argum in syl. 2 can. tog. c. vi. deinde quanti
tas n. differat a materia sola ratioc, quia revera nec
cogitante differat. sed 2. Modaliter, quantitas n. e modo
a substantia separabilis separatoe non mutua.
Fieri quidem negl, ut substantia careat oi quantitate
sed satis est sine qute determinata ac designata hac v. illa.

Substantia est in suis quantitate, ut
in s. Coena i substantia corporis Christi, sed
non est in suis substantia: quia e in sacra
coena e quantitas panis, substantia q
panis accidit, quod immutabile e d. ont
fines: prius e. divinis, fil. d.
super naturaliter: posterius v. sit natura
lecto, panis n. naturalis q. d. +.

Causa cui corpus e possit p
suare per alterum (causalit) i quia
n. q. d. itaq, v. si siml, v. b. r. r. u. m. d.
firmiter in ratioc. quantitate n. h. o.
v. r. u. m. i. b. r. u. m. p. o. n. s. t. r. a. i. n. g.
i. p. r. s. u. r. r. u. m. . 2. s. i. q. u. i. b. u. s. t. t. a.
s. m. e. p. o. s. i. t. a. p. a. r. t. e. t. a. u. s. i. n. q. u. i. p. r. o. p.
i. d. e. m. o. f. f. e. r. r. u. m. . s. e. d. a. d. u. s. a. d. i. t. a.
f. o. r. m. a. t. a. . q. u. i. l. c. r. a. s. s. a. v. l. z. e. r. a.

quantitas i separabilis
est a materia
determinata

Distinctio realis, q̄ alias oppositio de se est separata
in qua unum multis oppositū repugnantiā opponit.
ut Socus, equus, album de se ali in Soccus, magis ab equo,
nisi album magis a docto discrepat, q̄ a cauro aut calido.

Et opposita strictē, in qua aut unum unum aut unum
mūltis, sed eam repugnantiā in equali opponit, ita
ut ab uno magis, ab altero minus, ab alio mixte differat.
Ita differunt album & nigrum, quia nigrum ab albo magis differat
sic et differunt viride & flavum, quia flavum magis differat
ab albo q̄m viride.

Opposita strictē subdividit̄ in eam, q̄ discrepat per ter-
minos positivos, et eam, q̄ discrepat per terminum
ex semisse positivum, et ex semisse negativum.

Quorū discrepat in gratiam & adversam, quo pacto
differat album a nigro, calor a frigore: et relati-
va & oppositio Patris & Filii.

Hæc distribuit̄ in privativam, quæ est inter vider-
em & cæcū: & in historiam, q̄ est inter Socrum
& non Socrum.

Axiomata sunt.

1. Contradictio prorsus est mediata, sive mediū
participatiōis intelligas, sive negatiōis, quæ ex poni
solet per hæc formulam: datur tertium.

2. Privativa & relativa sunt mediata, q̄ ad mediū
participatiōis: Medialia q̄ ad mediū negatiōis: quæ
patrem & filium - datur tertius non pater, si niter frat̄ &
miserum datur frat̄, non frat̄.

scilicet: si in participatiōe non sed
negatiōe.

3. Contraria oppositio est participatiōis et negatiōis medi-
ata. Contraria est colorib; unde videt̄ explicatū
in coll: Vox: 5. q̄ 2. Reliqua axiomata
vide sis in cau: log: Syll: 6. p: 131. & seqq:

Caput

propositionum *veritas*: constat u. falsa a quibus dicitur
 & copula sunt u. vera. Negando in sensu composito, quia
 propositio falsa q. falsa u. u. vera, sicut actus u. u.
 bonus i. n. in ueritate q. bona.

Differentia n. sunt triplex: eorum et finis
 i. differentia eorum alij quos animalibus, in
 diuinitatem n. est: propria & propria
 officina.

Ad 2. Considerando has propositiones falsas, id est: dicitur
 dicitur. hoc i. uerum. Videtur u. intellectus sic arguuntur,
 quod si extrinsecum auri spiritum, colorum, pondus, et auri
 sunt hoc obiectum, quod est in ore. In hoc syllogismo, maior
 est falsa, quia ex indicij ueritatis, quod est obiectum arguitur
 affirmativa, q. omnia bonum logicum, ex cuius p. scripto
 a q. ad spiritum n. et arguuntur affirmativa interiorum
 et extrinsecum ipsi simpliciter extra intellectus propositionum
 aut diuinitatem n. sunt falsi, quia quod falsum auri
 de, id uerum i. eorum orbaleum, solum respectu uol
 est diuinitatem.

Ad 3. Verum i. falsum in prima ueritate
 operationis opponunt sibi contradictoria in da
 etia privati et, ubi u. idem i. uerum et falsum,
 quod eum est non sup, q. ad a. contradictoria uerum
 uerum atq. simul possit, utq. simul i.

Sequuntur definitiones Veri.

Veritas u. est Metaphysica u. Logica u. Ethica.
 Metaphys: est conformitas rei cum conceptu: e.g. si qd
 auriu sit, ut ad oibz tale habeat, tam de uerum
 aurum in sensu Metaphysico.

Logica est conformitas conceptus cum re ut si qd ita
 d. auro disputet et loquat, sicut naa i. uerum
 auri in se ipsa e.

Ethica est conformitas cum uoce ut si
 quis ita loq. ut cogitat: e.g. dicitur affirmat
 Bredam esse expugnatum a Belgis, sed sic loq.

Ad prop. ueritatis spiritum cum ueritatis
 diuinitas ad quam ueritatis i. simpliciter
 ueritatis ueritatis, sed sufficit q. ueritatis
 ueritatis oij d. cordis.

Hinc ueritatis i. z. eorum ueritatis
 ueritatis ueritatis, sed aliter:
 ueritatis ueritatis ueritatis.

gter

praeter mentem suam in qua videtur est, Bre-
dam non esse expugnata. Quod si casu fieret
ut interea ioh. m. Breda caperetur, tum verum
quidem dixisset Logice, dixisset n. ut res se sit,
sed non esset. Rursus si quis ab alio deceptus
iudicasset Bredam esse expugnata. I. Carto
fateretur rem ita se habere eadem de m. fama
propagaret, verum is diceret et sic, sed non
Logice.

II Veritas vel est rei vel cognitionis: Illa eadem
cum veritate Metaphysica: haec eadem cum Lo-
gica; Illa est mutabilis et positivis dicitur ad intelli-
gendum requisitis, necessaria: sine illa a
re separatur. Haec mutabilis, cum ut et re eodem
modo se habente diversa sunt opinioniones.
vel eam sub una opinione res mutatur.

III. Veritas vel est Apodictica vel probabilis.
Illa nascitur ex veris, primis, immediatis, priori-
bus, notioribus et certis conclusionibus: haec ex me-
diatis, remotis, vulgo erroneis, proverbis
testimoniis.

Veritas Apodictica vel est a se ipsis vel a
re ipsis: Illa comparatur Linnae: haec soli:
Illa generalis est, haec principiorum.

Axiomata.

Vero non datur veritas: describamus hic rationem
Hurtadi disp: Log: II. S. 2.
Indivisibili nil majus est. e.g. unum punctum
non est magis alio. Conformatio cognitionis cum
Objecto seu necessario seu contingenti est indivisibi-
lis. quia aquae adus rei contingentes adaequatur cum

Assumptio est inhiabilis. Nam illa si
dividit, non est amplius alia, aliquid est
altero certius, sed non verius.

suo obiecto, atq; adus rei necessariq;: Et conformatio
una non est major alia: hinc hominem esse aial
non est verius, ac hominem currere, et sic
illud sit.

Demum similitudinem: sicut modus aureus non
est magis modus q; argenteus, et si nobiliori q;
materia: ita necessaria veritas est nobilior
sil non in est verior veritate probabili licet
evidentior aut certior esse possit.

Ne obstat auctoritas, et sic, quae ex caluosa
vulgari: propter quod unum quodlibet esse. et post
au: c. 2. vi probat, praemissas et prioris generis
qua dicit affirmat propositionum unam falsam
et post, non in ingl. l. 2. mel: c. q. ratione modo
fity, qui quatuor et quinque dicit, q; qui in
vult et fonsu gres efficit, datur et vero verius.

Et ad solutio illis arguti praeibit, et iusto fonsu citat
Lancou, quum tunc etate videt, J. c. p. l. 2. art: 4
d. ii. Et ad 2. Negat q; quia falsitas latior
est veritate. Nam q; sunt argumenta, quum dicit
ibi sunt, at q; distat non aequum magis non abest, qui
transgreditur ingit, q; qui spirat.

2 Veritas coomitionis mentalis a re obiecta non
ab aio est iudicio cognoscentis. l. d. n. c. v. d. slo
dem itaq; est conba sibi Corusly Martini c. d.
erro p. 338. Et veritate et profana ut aio di
centis aliquid scis, sive is spiritus sit, iudicant
vult, non a. Et alio videtur et est praesens, quid
verum sit. Cornelius Martini cum multis alijs
sic excipit practicam veritatem, q; non dicitur

rebus potest

rebus oribus dedit essentiam. Et d' impossibile
 : & bonitas veritatem, ut adeo verum creaturatum veri
 tatem esse debet a deo, n. v. versa. Sed quo minus
 erere, effectibus: comely accedere potius, caa est, quod
 essentia ipse fundit eam existentia. Essentia
 e non repugnancia ad deo, q. n. e alijs
 spectus divinis sicut existentia. Tunc igr
 sequenter veritas, existens a deo, ut a
 suo artifice: non item veritas, p. scendens
 ad alijs & potentiab. Sicut n. domus, quo
 la parata sua essentia e mensura
 h' dea artificis (qui domum, stituit in se ppria
 unyualiony, sed ex n. a. & molo domum
 deum habita, nihilominus artifex e ex
 domus in actu producta: ita deus creavit
 e. q. hominem, sed q. s. modo creari de
 fuerit, & cum his paratib. essentialib. id eius
 tad est q. r. e. a. m. in irrationalem fecit
 et ut alio modo se habentem, n. hominem
 sed ut nihil, ut quidvis aliud creasset.

DE FALSITATE

Veritatis natura perspecta facile e definire
 falsitatem. Cuius si Logice auipit; difformitas
 e q. e. p. l. u. a. re.
 Si et sic: dissonantia e vox a q. e. p. l. u.
 In gre: Falsitas e dissenso rei cuiusvis a
 re signata. Nam si q. p. l. u. m. h. r. i. p. o. s. s. u. m. u. s. s.
 u. p. i. t. u. s. & p. o. r. s. o. c. e. t. d. i. f. f. e. r. e. f. a. l. s. i. t. a. t. e. m. a. u. g. u. l. i. o. n. u. m.
 q. a. u. g. u. l. i. o. d. i. s. t. r. a. s. t. u. m. u. o. l. u. e. n. t. n. o. n. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. u. m.
 s. u. b. p. a. r. t. i. c. i. l. i. a. s. u. b. j. e. c. t. o.
 De errorib. tad & artib. cuius modi monstra

Falsitas Metaphysica u. h. t. q. a. o. r.
 t. u. y. u. e. r. i. t. a. t. e. m. f. i. n. f. e. l. i. c. i. t. a. t. e.
 i. p. s. o. n. e. m. a. u. g. u. l. i. o. n. u. m.

Quæstio vlt^a in defectu vltⁱ exceptio.

sunt. hinc inq^{ue} sunt, falsi dici, an mali
seu imperfecti.

¶ Falsi nullo modo dici debent falsitate Logica
quia aut abstrahunt ab ipsa arte, quam
glibet artifex sapere et, vel ad idea sup^{er}
artificis, qui vero sponte peccat vel casu
obliquo, si primum tum non est falsitas,
quia non discordat ab intellectu eo, a quo
provenit, sed ab alio: si idem tum ite
rum non est falsitas Logica, sed men
daciū ethicū, præsertim si ad
fallendum comparata est eiusmodi discor
dia, alia n. præsertim Grammatici solutio
si scimus faceret: vid. Epist. gn.
si tertium, rursum non est falsitas Logica
q̄ sola discordia est conceptus a re, non
effectus a sua causa. hinc xpoib
quædam de, definitionem tunc effectus
artij monstruosum si a regule iustæ
definitionis alluderet, non debere
falsum, sed ualiam aut imperfectam dici.

Falsitas ethica alias mendaciū rectissime
definitur a Malitiosa, & signi externi &
conceptus interni: Y. contradictio a
Malitiosa: sicut n. omnis falsitas Sophistica
est, ut demonstramus in Idea p. 172. sed
ea demum, q̄ ad fallendum est comparata
ita illa in dissonantia vocis est conceptus me
daciū est, quæ ex malo est deceptio

p. 172.

2. Perfectio ul e prima ul media ul iug.
 Prima e; q in sola perfectissima di natura
 veniri pot ut opolentia, immensitas, aternitas de
 hecia, q in creata & increata naa recipit
 ut bonitas, veritas, sanctitas.

Secunda, q in sola creatura recipit ut in deo
 immo, ut mobilitas, cognitio, discursiva
 libertas tam ad bonum, q ad malum, iustitia
 immutativa. &c.

Quis. Quis est perfectio in deo, & proinde q
 est perfectissima. R. Nihilominus, cum perfectio
 in deo, primam qdem formaliter. & sine
 propria substantia: unquam invenitur, quia
 sine creatura bonitatem. Et participativam
 tam obtinet excellenter: hinc solum de boni
 te: cuiusmodi: sine omni intellectuali, quia
 deus e ca plurima dicitur illa quia similitudine
 perfectionum.

3. Perfectio ul e essentialis, quae in intellectu
 & accidentalibus videtur. Illa e idem qua
 pertinet ad essentiam suam debitam nihil
 esse, quo pacto deus perfectum e, & d
 none imperfectum non est.

Hac cum nec aliquid, quod ad essentiam non
 pertinet, debet tamen adesse, imperfectio aut
 essentialis appellatur. Hinc posteriori modo
 dicitur imperfectum.

4. Ratione quantitatis, ut nostrae. e.g.
 Pignori, quorum tota coloris n e parte
 altior uno.

qm: aliquid est, q adit debet esse perfectum ut
 accidentale.

Quantitas dicitur in ead certitate q
 invenitur, dicitur v. accidentale dicitur:
 sic arbor licet altissima in usque
 sui non sum.

quibus dei non humana natura essentia, sed
humana quantitas & natura. q. pedum
alias sex esse sunt. ut annotat Taubmann
ad 2. qm: sc: i.

sic bybra sunt pfectiores soni uel: bybra n. erudi
sunt ut fructuati; homo o. ut gumply & agal:
bybra a. ouers pperuill ad suum frum
m m: Spatioque: Sonu uel a. uagor q. si
ritam & uirtutem non asport.

2. ratione partium ut multum sup:

3. ratione finis, q. finem suam, cui nat:
non asport, ut talpa, mulus. ex dicitur
vitiosus.

4. ratione admixta g'rietatij, ut aqua
imperfecte est calida, quae ad mixtum
frigiditatis si admixtum, imperfecte dicitur
est, cui multum caliditati aderet: & in
zoologia nostra opera sunt imperfecta
quae multum sunt vitiositatis.
Axiomata q. perfecta sunt.

1. Omne ens est perfectum, & vice versa.

Intelligi de pfecto, utpote: nam amplexu huius
multiplex est amplexu q. imperfecto. Nec obstat
Eas in potentia in nos, ut in n. q. pfectum.
By Eas in potentia & pfectum normale, q. long
corum nihil est, q. ad mixtum regnum, non
participaliter, qualiter si dicitur actualiter ex p
tia, q. soli pfecto est & huiusmodi, alio uel
uicem, cum dicitur pfecto & g'ducibilis n. dicitur
sunt pfecto.

2. Perfectio addita perfectioni augere per
fectionem: hinc jugulatur error Stoicorum
& bonorum fortunae additione negabant
augeri uirtutem. V. anal: parado: p: 16
E. uigro. dicitur dicitur si uel dicitur huius
pfecto qd, dicitur huiusmodi huiusmodi ad hoc

Transcendentaliter pessimo, diaboli bonum est.
Naturaliter scilicet bonum est, si sit prole
Moraliter neg diaboli bonum est, neg meretur
Item malum poena, est malum reale, malum
culpa morale. Tale est bonum morale legatum in
doctrina uoluntatis horum, uobis hic non licet ubi cau
reuerentia

¶ Bonnum ul utile est ul fruibile.

Utile per se s proprie non est bonnum, quia
bonnum est id, quod appetit, at utile non est
id quod, sed quod ali alia appetitum
s sequitur, at non nisi: non est finis,
cum quo bonnum queritur, sed medium,
ad finem tendens: imo bonnum utile in
re s per se sepe malum est, ut respectu
crucium.

¶ Fruibile bonnum ul honestum est, ul
incunctum.

Honestum est, quod appetit ab appetitu recta
ratione directo.

Incontinentum est, quod a sensitiva facultate, qua
bestis et in, auatur. e.g. bibitis aqua in
medeo parax uno febrili bonnum est su
cunctum, non item honestum.

Axiomata

I. Omne Ens est bonum: aliquo (sibi) appetitu
amabile, q.d. hoc ul illo.

Bonus est s. Diabola, saltem appetitu diu
no, non quod deus serrat, id vult, quod
valde bonu

bonum est, diabolicam certiam dicit
servat. & eam vult. & bona est.

Bonum est venenum, etsi non sit, in se
se bestia.

Bonus est ignis, etsi non resp. lignorum,
sed consumit, in resp. carnis, qm cogit.

1. Omne Bonum est Ens: quia omne non
Ens est non bonum. Nam a non esse & a n-
tate abhorret omni naturali appetitu, cum
omni appetit esse, id est in volu-
tionem sua si comparata, ut in ea
felicitate suam essentiam conservare possit.

- Dices 1. Quod melius est bonum?
Non uti in melius & scandalizantibus.
Et Non uti in bonum est.
2. Omnis appetibilis est bonum.
Non uti in appetibilis, exple, utolox & es
Et Non in bonum est.
3. Omnis visum est Ens.
Quosdam melius est visum.
Et Quosdam melius est visum.
4. Omnis visum est bonum.
Frustrum est visum. Et negat visum y sed visum unpi frugum dicit
- Frustrum est bonum.

ad 1. Majorum in seipsum, quia in comparatione ab ipse
in hinc argueri ad positivum, nisi per oppositum unum
adverbio in unum.

ad 2. Aliud est id, qd appetit, aliud id, quo id dicit
legit vel libertas a fortitudo, vel quidvis aliud. Al q
mortem tunc & modum, sicut & amorem potest unum
ad sanitatem agere per visum laborat. Dicitur in
appetibilis appetitu naturale est bonum, in appetitu
non frugo: qd n. non appetit, melius pie laborat.

ad 3. Malum sicut vel neutraliter et abstractivum
id est, quod melius: vel in masculino & genitivo,

ad id est melius in melius, in melius sicut & melius
et frugum dicit
= frugum dicit

et significat notitiam alicuius effectum: de sac
P. salve sospitely ego. in quibus dicitur quod totus est illa regalis
minor.

III. Omne bonum est in communi cativum

i Formaliter quod suam existat largit

z effective quod: melaphorico numero dicitur fau

impertit. Finaliter quod: melaphorico quod

tracta sui bonitate allecat appetitum.

Malum, quod dicitur quod totum sit

facile est conyere: totum n. malum

est, quod totum bonum.

De hac malitia morali quod plendi fut

ritur & huius: de naturali seu monstro

sitate Physici.

CAPIT. IX.

De affectionum conjunctionibus PRIMA

ACTV POTENTIA

Primum quidem et potentia

Potentia primum differat a potestate: illa

est agendi: hoc v. vim et auctoritatem notat

z a potentia ea, quod est conjuncta cum actu, nam

quod huius potentia appellatur, illa involvit privati

onem aliquam, sicut vult dicere huius

homo dum est, et potest; non item: homo dum

est in potentia.

Potentia i. v. Logica est v. objectiva v.

Physica. illa non repugnantiam notat

hac proclivitate quaedam in re

Potentia est virtus in se habens: Potentia metaphysica
impertit de potentia subalterni: huius, sicut
in huius potentia. b. t. viii.

Log: est virtus in se habens quod est huius
i. g. ex lapide. huius huius. huius
v. Logica. g. mil. aliquid nisi quod non
absolutum.

Chilken

istentem: zom illam possibile est, quo posito
 abnodi seqt, ut si quis dicat, possibile e
 impatore mendicare: in media syeme cam
 omi tru fulmen emitti. Quon possibile q posito
 qd aliqd abndm e contradictoria
 sae propositio logica, qa mentis e sm, ni
 ta non exhibet, est v. utilis. Poltis ach
 nam rerum intimis perscrutandam q
 casilio d'gnisq'nti casus fingit nunguam
 biles. Exempls v. istam potentiam logica
 planabimus.

Quaerit. An possibile sil I Deum sibi
 mortem gsciscere. II An unum corpus ee
 soil in multis locis? Prius negat Thomius
 .z. sist: aual: c. 7. verba. tritela videt in Corp
 Mart: p. 146. postrius negat Calvinus. l. 4i. in lit.
 B. sol: c. 13. d. 24.

Ad 1. Deum gsciscere sibi mortem e impossibile,
 nia involvit gdictio unum: Deus p n pt n n. De
 coi fuisse s'us struunt d' necessarium. E
 modum Eus struunt d' necessarium, sui quod
 Eus, q' semp e unuss, pt n n.

Ad 2. E Deum n e d' potius, imo impotentior
 vis, si n. unum sibi volutay i'fero pt. 2.
 tunc e efficaciorum q' obando, q' nos s' unum
 cogitando, in xla eps: 3. 20. Nor e h'ira n
 poss, qd Deus soil, ad g'lon' pot.

Ad 3. Deus e omnipotens n q' habet omnem
 potentiam et passivam: hoc n. sil' nihil aliud q'
 in Sajaem 24 fote supstitio unum et a Bm' Corffig
 in Synagoga Andajca d' Saluand' scribit:
 d'no Rabiu' n'rae st' g'nd' mit d' fructu' g'licia

Deum: de
 t' illa
 cetero
 ten longi
 d' d' d' d'
 a p' d' d'
 appetitum
 plex sit
 d' d' d' d'
 q' p' d' d'
 su' n' d' d'
 P. 2. 1. 1. 1.
 N. T. 1. 1.
 POTENTIA
 a p' d' d'
 e cam a d' d'
 n' d' d' d'
 dicere d' d'
 tem: bono
 obiectiva
 d' d' d' d'
 d' d' d' d'

tes proferant in se et credendum est intransigentiam
 tiam et dea videntur: Quod tota nostra christiana
 religio consistit. Si n. q. scripsit dicit possit, et oia
 dicit quos possit, tam possit et intransigentiam, sed
 ergo intransigentiam promissidibus. Dicitur et
 Omnipotens, quod sit possit oia in totum et
 in parte, q. non in volentia et intransigentiam.
 Quod intransigentiam in volentia et intransigentiam
 utro in intransigentiam. Quod intransigentiam
 et intransigentiam, sed potius sagit, quod sit in potentia
 posse et intransigentiam et aliquid possit. Sed aliquid in
 possit, quia privatio ois nominis sui habitus
 exprimitur, sicut fustrea tur creata a deo
 et in intransigentiam.

Et ad 2. absolute loquendo non potest fieri et oia, q.
 cogitatur. Et intransigentiam suam cogitatur in
 Nam ratio rationis est dea liquet, q. uobis cogitatur
 potest, et intransigentiam fieri. Reduplicative et intelligitur
 et loquens Pauli in 1o 13, q. deus facit et, et facit
 zero suora q. uobis uobis cogitatur et producta et intransigentiam
 intelligitur. et q. Cogitatur deum cum uobis et intransigentiam
 et cogitatur si forte intransigentiam. Deo a facit
 supra q. potest, aut cogitatur.

Itaque si corpus sit in pluribus locis sit aut per
 motum localem, aut generaliter usum: si autem
 plures illud non erit in loco: si hoc non erit in
 numero. Et dicitur tertio, uobis cum q. abstrahit
 accipit, sicut motus abstrahit, sed in corpus sit
 ens scilicet.

Quod II questionum attinet, negamus, quod implicet
 dictionem unum corpus in multis locis et possit
 intransigentiam q. et facta abstrahit. act. 2. 5.

Nec obstat 1. quod unum substantia est a se et loco sua
 retinetur et, id est intransigentiam. 2. quod se non sit
 futurum et unum corpus sit intransigentiam et intransigentiam
 intransigentiam et non intransigentiam, necesse est ad locum et
 intransigentiam, ut simul uobis et gressat, et simul
 simul calidat et frigidat, et simul accendat et
 ignis uobis, ut in uno loco uobis et intransigentiam
 intransigentiam, quod oia sunt intransigentiam.

Et ad 1. in 1o et intransigentiam. Nam aliud est des
 actum

spiritum ligando & spiraculo cuius vias obstruendo, uox
quodlibet inordinabile, spiritum & spiritum redolens
2. Mirabilia uia, q. docuit vulgo in chymia & Mag
uuali.

2. super naturam debet fieri ratio subjecti ut sit
super capacitate subjecti, mortuum uia:
refertur, aut uia calere uisum

3. Ratione ordinis ut fiat pter ordinem naturae
p. d. Hinc Pauli conuersio fuit miraculosa, nostrae
Pauli n. n. fuit uisus per sacramenta & uerbum ut

4. Ratione modi ut fiat modo super naturale: tunc
Abieci fuit uisus a Christo facta, ratio uia fuit super
naturalis, q. n. uocumulo solo uerbo gignit.

11. Ita essentiam miraculi requirit, ut super naturalem
cognoscendi facultatem, adeoq. ut nos mirum

Si n. admiratio desit, non est miraculum. Mag
mag. August. tract. 29. in Jobau: mirum est
obseruatio murchi, q. saturatio q. g. millium
somnium q. g. paribus, saue in remo mira
quia frequentia & ferendi elevat miraculi speciem

Potentia activa uel est Naturalis in dictione signifi
caoe uel Rationale seu intellectiva. Illa est qua
positi orb: ad agendum requirit, n. pt n. agere n
aliter nisi uno uia agere. E. g. lapis n. pt non
cadit si nihil impedit, aut pt n. horum uisum
biffa fuit in suum pabulum tanto appetiti, ut si oia ad
nondum requirit adit, n. possit contrarium suscipere

Sunt a. ad agendum requirit haec sequentia. 1. Ut
agens sit acti. 2. Ut adit sufficiens uia agendi.
3. ut passivum sit capax & saly ad proximitatem
per contactum seu corporalem seu uia uia
4. Ut medium sit expeditum, ne qd in pediat.

S. N. 111.

Ne subiectum sit in termino ad quem. 6.
p. 1. m. agentis sit dissimile. Vide sis enucle
ationem requisitorum ap. se. de. lib. 1. c. 3. top.
m. 36. Et nota cordis r. p. u. vid. su. 27.
l. p. 16. f. 7. n. 24.

Potentia passiva e. v. r. a. l. y. v. l. v. i. o. l. e. n. t. a. v. l.
n. e. u. t. r. a.
Natura. l. y. e. a. d. a. c. t. u. m. s. e. b. i. l. u. m. s. i. b. i. q. m. i. n. t. e. m.
s. e. e. u. m. v. l. l. i. g. n. i. p. o. t. e. n. t. i. a. a. d. c. a. l. e. f. a. c. i. e. n. d. u. m.

Violenta ad excipiendum actum ab extem
p. 1. c. o. c. i. m. a. l. i. q. u. a. r. e. p. i. g. n. a. n. t. i. a. s. e. u. r. e. s. i. d. e. n. t. i. a. / t. e. l. y. i. l. a. p. i. s. u. n. t. i. o. s. i. g. f. e. u. r.
Neutra q. neg. inclinatur ad actum neg. ab eo
a. b. h. o. r. r. e. t. / T. a. l. i. s. e. s. e. t. i. n. e. l. e. m. e. n. t. o. i. g. n. i. s.
s. i. m. o. v. e. r. e. t. m. o. t. u. c. o. e. l. i. t. a. l. y. e. t. e. i. n. c. o. r. p. o. r. e.
r. e. q. u. i. e. n. d. o. s. a. d. a. i. q.

Re. p. i. g. n. a. n. t. i. a. ? v. l. s. u. p. a. y. v. l. s. u. p. a. t. e.

Quis, r. e. p. i. g. n. a. n. t. i. a. n. a. m. r. e. p. i. t. i. l. i. i. n. i. r. e. p. i. g. n. a. t.
L. u. d. e. t. p. o. t. e. n. t. i. a. v. i. o. l. e. n. t. e.
L. u. d. e. t. p. o. t. e. n. t. i. a. v. i. o. l. e. n. t. e.
L. u. d. e. t. p. o. t. e. n. t. i. a. v. i. o. l. e. n. t. e.

Potentia passiva d. e. a. d. u. n. u. m. a. c. t. u. m. v. l.
p. o. t. e. n. t. i. a. g. e. n. t. i. s.

Posterior e. p. a. r. t. i. s. m. a. d. i. n. m. a. n. d. o. s. u. b. l. i. n. a. r. i.
r. e. q. u. a. p. e. r. m. d. e. i. l. i. n. p. l. a. t. o. n. i. s. f. a. m. i. l. i. a. g. e. o. r.
d. i. a. d. i. s. c. o. r. s. p. l. u. r. i. m. u. m. p. r. o. d. e. t. a. d. m. u. n. d. i. s. a.
l. u. t. e. m. p. r. i. o. r. i. n. m. a. n. d. o. c. o. e. l. e. s. t. i. q. t. e. n. e. t.
f. o. r. m. a. m. l. e. g. e. s. u. a. m.

AXIOMATA et potentia sunt.

Omnis potentia deductio in actum. l. d. Met.
c. 1. q. 1. 8. v. l. i. n. s. a. e. s. u. n. t. v. l. p. o. t. e. n. t. i. a. v. a. l. i. n. i. n. p. o. t. e. n. t. i. a.
s. a. l. p. u. a. t. r. a. o. l. i. s. i. n. i. t. u. m. v. l. p. o. t. e. n. t. i. a. v. l. p. o. t. e. n. t. i. a.
a. c. t. u. m. p. r. i. m. u. m. s. i. a. l. i. q. u. o. f. i. n. i. s. s. i. t. i. n. a. a. s. u. r. p. o.
t. u. t. i. a. v. l. a. d. u. m. d. i. c. i. t. a. b. h. e. l. l. l. z. G. y. s. i. c. g. c. g.

si ad intellectum mundi fuerit aqua superatorem terram
2. A posse ad esse V. C. negativè non affirmativè
Aludra disp: i t celo f. i. d. 7. ^{caus} qd potentia n
sui actus eaa, sed gatio sui qua non: hie n. ealy
falsa e: Pl. fixi. 3?

3. Posse & esse in elementis non differant. l. 3. d. 3.
c. 4. l. 32. Adeo qm nos in deo vocamus
potentiam activam, ea e ipse ulting d purus
mus actus. Indices ab eterno deus potuit
quid creare, ab eterno. & fuit actus. Lo posse d
differunt, ut eterno deo differunt in in actibus subiecti
quam posse mundum creare in deo e: actn creati
creatura. DE ACTU.

Formatio notandum e aliud esse acti aliud esse adu
nam materia prima acti est, sed n acti: nihil
v. e aliud actus, q qui dat esse rei. qd e vl
entitativus, vl formalis.

Illa oppo mty potentia Logica, si Physica.
Illa nihil aliud e, q existentia rei, q res purg
possibilis ducit in actum. Hinc actum dia
entia dnt, q eum in munda existunt ne
qdem ma excepta, q qdem pura potentia
appellat non Logica, sed Physica, mo ultra

formam divinitus esse poel ma prima.
Nec obstat Zabarulle insistantia: dr id, quod e, pr
formam d, q quia sic arylor. oum euy e pr
suam formam. Ipse forma e. & forma e p formam
e sic dabit progressus in infinitum.

Actus formalis ipsa forma e t q seqq. c.
2. Actus vl esse purus vl impurus.
Purus, qui nihil oio st potentia passiva vl d
Impury

Impurus, qui si potentiam passivam, vel cor-
ruptivam, vel perfectivam.

Actus vel est primus vel secundus.

Primus est deus forma tam substantialis, quam
accidentalis prout fundens ab operatione.

in folio 49
et in 50 in actu
passivum

Non enim solum actus est intellectus seu actus
primus, sed est etiam scientia sibi
addita. h. 2. d. Aug. c. 1.

Actus secundus est ipsa operatio. dicitur ampliationem
et priorum formalium substantialium. et actus, id est prior
primus. De contemplatione est genus prior forme, et
sunt termini per seam potentiam, in h. 2. prior forma
substantialis a qua sequitur.

Actio et actu unum est per seipsum.

Actus est prior potentia. Non enim tempore actus
sua sui. Notandum tamen saluatur, sed dignitas
et doctrina. de dignitate logy. h. 2. d. 1. c. 10.

et limitat solum ad res bonas. Nam aliter sunt usque
et actus dicitur sibi in seipsum, et potest dicitur, ita actus prior
et quidem, et potest sibi in seipsum. de doctrina d. cogniti-
onem intelligendum et Canon Logico. c. 10. et potest
tamen de seipsum et per seipsum ad seipsum.

Nam obiectum, et tempore et una priorum a. d. m. q. a.
priorum actus et in seipsum et tempore sunt
priorum: quia in gallica prior sunt ovo: quia 3. a. g. n. e.
fatis in moralibus prior et virtutis sibi in seipsum. h. 2.

Et: c. 1.
De I. Considerando absolute actum et priorum poten-
tia et sua potentia, nihil actus et prior, d. 2. cum
nullam sibi in seipsum potentiam ad actum in seipsum ab seipsum
no sunt sibi in seipsum potentia: in ipso in seipsum, et

acti alig: non futurum potentia fuit prior.
 Ad 2. Gallina & prior ovo sed ovum n. & potentia ad
 gallinam materiam, sed ad pulchrum unumquodque dicitur
 Ad 3. actus & prior potentia, sed n. sua: nam actus
 virtutis apprehendit simul actus n. respectu virtutis
 producta, sed resp: voluntatis actum skientis.

CAPITULUM X.
DE PRINCIPIO & PRINCIPATO. Item
CAUSA & CAUSATO.

Definitio, quod sit id, quod altero. qm modo prius e.
 i. alius e. essendi, unde res est.
 Dicitur
 Cognoscitur, unde alius solus
 cognoscitur.
 z aliud e. causas, unde alius e. utraque
 causale tenet.
 Non equali, unde alius e. utraque
 influxum caeterum.

Idem e. e. principium. Ea inde patet quia
 aurea e. principium. spici n. in causa.
 Privatio principium transmittit ad non
 item causa.
 Principium e. quicquid altero qm modo
 prius est. Atqui.

Principium de se igitur, ad quod aliud quicquid
 existit. Et eorum prius ipse
 ut dicitur ad causam, ut sic alius prius
 ipse eam sit. in ista definitione
 dependetia.

Tempore nam prius ordine, sic & honore,
 Causa causato, ut esse prior.

In quo distinctio quo potissimum notanda est.
 i. differentia in prioritate temporis. Ita
 Nam multa sunt esse tempora simul, quoniam
 in unum alteram nam prius. Ita
 sol. lumine. aia. ussibilitate, ignis caliditate
 genus spec. prius est tempore. In hac omnia
 sunt simul, quia quo tempore gratie unum
 eodem & alterum. Hinc philosophi in
 quovis momento temporis plura momenta
 sua collocare.

Nam q. unumquodque tempore alig. sit locus
 vel sit in corpore, sit in corpore
 sit in corpore.

2. plerumque prioritate, dum scilicet in
 e. & priori. i. ubi overlet. conseq. cum prius
 dicere. Sol e. & dies e. Ita dies & sol est.

Actus ubi formae, et in privatis in se ca. 2. ad
 causam. Et utrumque (ser tempus, locum)
 motus, postea causam dicit. Motus quoniam ca. in
 et influxus ipsius. Sei causalitas efficientis: causalitas
 a. in se ipsa ca. locum a. et tempus similiter
 ca. non sunt, quia nullam dependuntiam et
 ut affluat ab: ut in alio influxu in se.
 Non igitur licet ca. dicenda in id, suis quoque
 fieri in se, sed unum est, et ad ad idem
 et influxum suum probat.

Differentia ex IV positionibus cui notis oba
 ractericis illustris est, ita in opposito et
 significat efficientem: ex materialem.
 per Formalem. PROPTER quid
 Finalem.

Axiomata et cae gratia explicita sunt
 tum in can: Log: syll. 6. tum in Geog. p. 141.
 Illud v. axioma, in legare (causa ca. et
 ca. cau. sale) nullum est ino falsum: exenta
 d. Dietericus. l. i. daled. c. q. proponit talia
 avq. tuq. in ca. datur. tu. Et est causa tu.
 Atq. v. ca. remota agrosi solium ca. s. Nam, ut
 non influit in usum ut ab eo ponit sed
 sunt eo generata pl.

Dices: Deum incho dicit ca. nostram actionum, quia vo
 luntatis in ca. De. Non incho nostram actionum ca. s.
 quia voluntatis ca. s. Nos licet in speciebus huius dicitur quod
 sit ordo arbitrarium in ca. s. facimus intentione
 in et ra. oia. q. et ca. dicitur soluit, sunt tri. dicitur
 tiora, q. glorio et fides et religio. Suisibz regit et
 v. s.

Quaestio.

An deus sit immediata et proxima ca. nostrarum actionum
 Affirmat: et in primis loc. d. Pauli, q. dicitur quod affirmare
 in solo solo mutabilis est, nisi act: q. v. ubi et dicitur quod
 non x. dicitur, x. dicitur.
 Objectio. Si deus e. ca. nostrarum actionum ca. proxima
 et immediata, ergo illius est causam et peccati.
 Ad probationem e. actus. q. et proximus.
 Sed negando connexionem. Dicitur in. in. d. actus, sed
 et actus ubi finis actionis. Hinc et a. Rosanna pro
 volens omni in optimo. s. p. p. 1. 3. v. et. et finit in
 et actum aliquem, sed et privationem actus, sic in
 magt. et ante de. q. et in axioma. Hinc et arguitur
 quod deus e. legi divinae generum, illud in. d. actus, sed pro
 actionis privatio. Atq. peccati e. legi divinae generum
 q. in. d. actus. Dices. Offere sic distinctionem
 illam, q. peccati a. bonis distinguitur in originale
 factuale.

ad unam eandem actionem pot. dua
causae principales concurrunt, sed subordi-
nata non coordinata: sic dicitur in 5° q. 64
concurrunt tamen ad principalem subordi-
nata.

Definitio causae efficientis naturalis est
Nam causa est naturalis quae agit iussu
natura et facultate: est liberam arbitrii
natura aliquid quam potentia naturalis
Causa itaque naturalis est, quae positis omnibus ad
agendum requisitis, non potest non agere, nec
nisi uniformiter agere.

III Notandum est, quod aliter causam per accidens
dicitur Ramus aliter Aristotelici definiunt, quae
dissimilitudo definitionum, multas saepe glan-
ones in Academia movit.

Ramus l. i. dial. c. 8. causa per accidens definitur
externa facultate aliquid efficiat, dicitur c. 7. p. 6
quod aliena facultate aliquid efficiat. Secundum

Aristotem v. causa per accidens aliter definitur
ex parte causa, aliter ex parte effectus.

I ex parte causa dicitur causa per accidens, cui effectus
attribuitur ideo solum, quod cum vera causa
sit conjuncta. e.g. polydety dicitur causa statuarum

per accidens quia, quod polydety non fecit
statuam, sed quia statuarius, de quo causa
quod polydety istam artem possidet.

Musicius dicitur scripsisse carmen in festo de
vino, non composito.

II ex parte effectus dicitur causa per accidens
fariam. i. quod influit in effectum, sed
propter intentionem facit: e.g. fisor liquoris

si sublati curi statum a ferso dicitur
causa curi et aliorum effectus, de quo causa per accidens
dicitur, quae inopinatio fuit.

2. l. 1.

cuius vel intendit vel providet effectum, sed
 non influit ei in effectus ascribitur, quia quicquid
 cum illius causa vero effecto. e.g. q. appud
 philosophum, ut in unum intrat, illa videtur in parte illius
 ad rationem laicam, in ab ipso sed solo se habet.
 hac conjunctio effectus fortuiti cum vero effecto
 est vel necessaria vel contingens vel eadem
 affirmationem. *Somnium: dicitur: tractatus*
de: vis. tract. 2. c. 2. p. 6.

cuius nec intendit nec producit effectum. e.g.
 in tabulae vel columna, in q. lapu & positi,
 suo lapidum ibi in loco movetur, illi v. lapu
 videtur & dicitur affertur. *tractatus, latius*
videtur, eam per accidens, quam uti fuerit
in futurum providit.

ergo inquit, hac ratio ergo dicitur eam per accidens
 velle, quod unum quidem fortassis in aethiopia.
 idem ad eam per accidens semper inquit,
 conjunctio est effectus vel providentur vel effectus.
 causa per accidens subordinata, vulgo in
 fortunam & casum: illa est in eventibus
 non rationalibus. *Sic in eventibus non*
rationalibus. de hac in divisione latius
agunt Philosophi ad l. 2. q. 1.

his demum positi intelligimus. An
 vbi dicitur possit. *deum esse causam*
peccati.

de. 7. secundum *Ramus* definitionem in se
 hac est hypothesis falsa, sed et blasphemica
 simpliciter: quia dicitur sic dicitur quicquid fuerit pro
 singulari. & quia aliqua virtus ad hoc dicitur
 tantum ab alio id facit.
 secundum *Artem* affirmari vbi sol dicitur

Non forma, hae n. corrupta. Et manifestat
sua, q. cum unq. sub forma aqua, iam
est eadem sub forma ignis.

In somno vivo & mortuo radum manifestat
sua, sicut & figura. Et quodam manifestat sui
partibus, idem quos subiectus, manifestat ut
est autem indurata & subiecto in subiecto.

Bellarmino testis, l. q. d. quod. e. q. d. in
aria sibi alla, lignum et in lapidum &
suum quodam coloris et radum spiritus.

In potuit n. subiecta his accidentibus, una
causata, quam nos vocamus prima.

Materia prima h. est sive definitio
negativa probat. l. 7. phys. c. 3. l. 5.

positiva v. l. phys. c. 9. t. 81.

- 3. Quantum to est in attinet eius affecti
mes sunt 3. Ingenerabilitas & incorruptio
- 4. potentia, 5. appetit formae.
- 6. causa & contradictionis. 5. contritio
- 7. quantitas & impenetrabilitas.

Materia prima & potentia n. activa, q. s.
aliquid ageret, n. e. objectiva, q. s. n. esset sed
esse pl., sed e. meri passiva & receptiva.

Sicut foemina appetit maritum pp. augetur suo
suo, q. ipsi aliquid ignote a viro gaudet, ita materia
prima appetit formam id est augetur
sui perfectum & excellentiam.

- appetit, triplex s. Voluntas, qui nihil ali
est, quam voluntas recta & rationis vincula.
- Sensitivus, q. d. animalia gaudent irrationalia.
- Physicus, q. d. naturalis inclinatio & magis
inclinatio

Aliud & corruptio aliud augetur: corruptio
sui intelligit physica, q. n. non est
angelicum, sed praesentissimum.

Materia prima
Materia prima
Materia prima

Subiecta subiecto
Materia prima
Materia prima

Forma actus
Forma actus

Forma actus
Forma actus

z. a. possit omni formae augetur - s. in potuit ad
ad formam, in
subiecto

in phys.

aliud quod materia est in potentia, hincque ad
inter potentiam adiectam, quod est ad potentiam actus, et in
potentiam passivam, quod est ad potentiam ad passivum, et sic
primordium: et dicitur inter potentiam obiectivam, quod
est ad potentiam existendi, quod est ad potentiam ad
in potentia sic passiva, quod est ad potentiam ad
quodam forma.

Ad 2. Materiam non simpliciter, sed quod hincque ad
sicut adiectum, et solum solum solum, et sic adiectum, et sic
solum in se causa, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Ad 3. Materiam non simpliciter non est, alia non
sicut in materia, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
sicut in materia, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quod simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
appellatur, sicut adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

simpliciter (non in materia, sed) simpliciter, et sic adiectum, et sic
ita ut quodam materia appellatur non est, sicut
intelligendum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

et simpliciter, sicut forma, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
alia simpliciter, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Ad 4. Materiam non est, materia non est, et sic adiectum, et sic
est potentiam potentiam, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
in totum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

Ad 5. Distinguitur inter adiectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
loquendo simpliciter, pro influxu, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
etiam effectum, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic

et ca. alia non est, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quo aliquid a priori, et sic adiectum, et sic adiectum, et sic
quod materia

Forma sicuti al propria al in propria
 Impropria i. pro forma seu materia substantia. q. ab albedo, etc. x
 2. in una d. materia, q. vocat formam totam, ut si
 materia resp. s. unius, dicitur resp. d. materia resp. tota
 sicuti forma metaphysica. 3. pro forma q. dicitur
 si uultur de forma uariis, uicibus forma
 corpori assignati. 4. figura sui forma
 dispositionis, si uel uariet. 5. spiritus q. dicitur
 a sicuti q. forma exemplari. 6. forma dicitur
 1. 3. q. dicitur uariis dicitur in architecto. 6.
 pro omni re, quod aliquid dicitur uariis
 bunt, si hoc e. dicitur tunc propria, sicuti
 7. 3. formositate.

Propria al loquimur metaphysice p. dicitur
 ut p. dicitur q. forma informans, q. d. altera
 pars compositi physici, d. informat materiam
 in se sicuti materia forma sicuti
 q. d. dicitur sicuti sicuti sicuti.

utriusq. tunc generat ut tota ut ps. 114. Non tota
 q. d. dicitur sicuti materia ut sicuti sicuti
 pagati. sicuti potest patet ex q. d. dicitur sicuti
 dicitur n. dicitur uariis uariis. sicuti dicitur ut sicuti
 cuius corpori formam suam habet. sicuti dicitur
 sicuti dicitur, ut sicuti dicitur sicuti sicuti
 7. materia corpori: p. sicuti dicitur sicuti sicuti
 sicuti dicitur sicuti sicuti sicuti sicuti sicuti
 dicitur sicuti dicitur sicuti sicuti sicuti sicuti
 que dicitur dicitur sicuti sicuti sicuti sicuti
 ram uariis sicuti, d. sicuti sicuti sicuti sicuti
 q. d. dicitur illam. Sed dicitur, intelligenda sicuti
 dicitur, quomodo uariis corpori uariis generat
 ut sicuti: ita ut dicitur dicitur sicuti sicuti
 per participat. sicuti sicuti uariis uariis
 quod sicuti generat dicitur, ut sicuti sicuti
 q. d. dicitur sicuti ut aliquid sicuti sicuti
 Instas ulterius: omnes generat generat sicuti
 sicuti. sicuti sicuti. sicuti omnes generat
 generat sicuti sicuti; sicuti dicitur sicuti.
 Corat ipsi sicuti generat generat sicuti sicuti
 uariis dicitur sicuti sicuti: sicuti a sicuti
 sicuti i. uariis dicitur sicuti sicuti sicuti sicuti
 uariis sicuti.] Post mandatum dicitur sicuti

Dices 3. Principia n. fieri ex se in uariis.
 2. ex uariis sicuti sicuti sicuti formam sicuti
 materialium, id quod dicitur sicuti sicuti
 hoc d. sicuti sicuti sicuti sicuti sicuti, sicuti
 forma quod sicuti ex uariis, sicuti uariis n. sicuti ex
 forma. ad 2. sicuti forma u. dicitur materialium
 sicuti sicuti a uariis sicuti sicuti sicuti sicuti sicuti
 a posteriori ita ab aia dicitur corpori aia, n. sicuti sicuti
 corpori aia corpori appellat. sicuti

controversia de aeternitate bestiarum mortalitate
quam uerper in eadem Carissimi Philosophi
Iohannes Lippius in Metaph. sua maior
cujus hae fuit sententia:

in 22. f. 10. op. 101
Mortua bestia perire non potest
duplex ratio ad se in extrinseci iudicij

Nos primum demonstramus S. Syllog.
Cuiusd. prius i potestate uia ad se
non inpletur, id n. p. aliud p. se subsistit
sunt sua in uia.

Sed aia bestialy etc. 3.

Majori 3. uisum su probet, quia i uia
sua in quocumq. Philosophorum q. h. u. f. p.
nihil aliud, q. i uia dependet in se
fieri. Popari. Iste aia uostre n. te rebus
i uia sua q. licet p. uia i uia in
fieri tu non p. uia in se Popari.

*q. h. u. f. p. ad
alij p. 101*
Alterum uerbum supra demonstramus
incompleto. cum ageremus.

Minor probat i ex uia uale illo d. u. d. i. o. ad
corpus i uale fuga uortis, n. u. r. t. e.
ad id abhorrens uia bestia i uortis, si
solum aia g. u. r. e. r. e. t. z. x. p. l. b. r. e. m. t. c.
z. 4. i. b. ubi sane d. i. f. f. r. a. p. o. u. t. f. r. e. q. u. i. d.
u. a. u. i. f. u. r. t. i. f. o. r. m. a. t. e. q. i. l. l. a. r. d. a. m. n.
absoluta p. o. t. e. s. t. s. u. b. s. i. s. t. e. r. e. s. i. n. t. s. u. o. o. f. f. e. r. t.
i. d. e. t. e. m. p. o. r. e. s. i. n. t. s. i. m. u. l.

(Mare.) Anima Adami n. pependit a
materia n. fieri, fuit n. inspirata a d. o.
Sapere n. m. e. t. o. n. b. o. n. u. s. G. i. l. o. s. o. p. h. u. s. d. i. s.
p. u. t. a. t. i. n. s. o. m. n. o. p. o. e. t. a. G. a. u. i. d. e. r. s. a. s. i. n. e.
e. q. u. o. d. a. i. a. u. b. i. q. u. o. b. s. a. n. t. a. s. i. a. e. t. o. p. e. r. e. t. y.

si sit et c.

Nihil abhorret à statu suo naturali; sicut
 quod abhorret à morte, illud non potest manere
 post mortem; cum non abhorret, si maneret.
 Anima bestia abhorret à morte. Et dices
 hominem et abhorret à morte. Et non
 anel?

Et anima hominis abhorret quoque, licet post
 vitam maneat, nam quod manet anima post
 mortem seorsum est per accidens, nunquam
 esse potest anima extra corpus, in somno
 recedat. Cauda dicitur abhorret inquit de
 sua forma: sed non de se calore, ubi habet
 se non extrinseca illa nihilominus licet, caligant, videtur
 hae pertinent ad axioma, qui est forma.

Objectiones vero pro sententia Lipsius affert.
 Et dicitur Euseb. 2. 29. ubi dicitur magis aequali virtutibus
 quibus dicitur de bestiarum d. v. 21. dicitur, an bestiales
 de sanguine bestial, s. s. uoritur: et dicitur
 quibus bestiarum aut abit in nihilum, aut in vitam
 vivam. Non illud, quod ut utraque potest ex nihilo fieri
 aliqd: ita ut potest aliqd in nihilum redi. g. r. i.
 in hoc, quod ut utraque potest, in illud non est sol.
 dicitur. Et quod maneat suppositus.
 Et dicitur Latine dicitur non in se, quod in se dicitur
 legit, ut utraque est in se. etc. sed de 7-722
 dicitur. B. Lutherus dicitur: Et dicitur de se dicitur
 de se dicitur. dicitur 7-722 dicitur de se dicitur
 dicitur, ita ut bestia dicitur. Et dicitur de se dicitur
 dicitur de se dicitur dicitur, quod dicitur de se dicitur
 dicitur, tam utraque dicitur: utraque quoque dicitur
 dicitur partem bestia dicitur, et dicitur de se dicitur
 dicitur illa dicitur Ecclesiasticus dicitur dicitur
 dicitur, dicitur dicitur non in se dicitur: quod dicitur dicitur
 dicitur dicitur ex utraque dicitur, quod dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur.

Definitio rationis: Scilicet in se completa, non in se
 habitus ex nihilo & creatio: quod est unitas
 habitus ex nihilo. &
 Plurimum p. se in se completa spiritualia, quod ita
 definitio est: creatio & habitus unitas ex
 nihilo sicut dependens ad creaturam.

De unitate habitus ex se subiecti
 unitas unitatis in subiecto.

unitas appropinquat unitati
 creaturae in nullo subiecto

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Finis terminatio est ad motum.
 Appetitus vel desiderii vel placitissimi: illi est qui
 nomen habet; sic est desiderium et qui est
 bonum, et hoc appetitus dicitur desiderium. Sic ergo.

Finis est in se completa, sicut tendens dicitur in se completa
 in gloriam dei, et finis in bonum certum, sicut in se completa
 est in dei gloriam, et maximum in se completa, sicut
 unitas illius est in bonum, sicut in se completa.

Ad rationem de primo eodem modo probari potest
 quod unitas foras sicut substantia quod unitas habitus
 hoc est in se completa, quod unitas habitus
 unitas in se completa quod unitas habitus
 unitas in se completa quod unitas habitus
 unitas in se completa quod unitas habitus

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

Unitas unitatis in se completa

essentiales e necessaria. Et q Meta physica
m eundo, ration quam qd eus necessari
id, quod n p non ee, quale quidem solus
e deus.

I Necesitas physica, nihil aliud e q fatum
non illud calidum e storicum, quia
liberas et actiones necessitate implicat
modo, sed a q Christiana religio non
absorret. Est illud ut eod dicitur
tia.

Fatum cau sale definitu eorum necesse
agentium e a se magis dependentis
quodam continua species, cuius qua
dam similitudinem se presentare hinc
in sorology tropus ulij. Cognoscit
v. caa necessario agens, si s. agat
maximum suam virum. Et si
intendat s semper faciat optimum in
sua spee, qua utrag proprietat
in dicit non cadat, seqq rerum
id ee, quod Melaeuslon q storicos
scribit: Non deus e Numen fati
carere clausum.

Fatum pscientia e, a q effecty seu res
futuras denominat, necessaria ac infal
libiles, ideo qa ab infallibili dicitur p
entia fuit praesisa, et fiansi in se
cau sui proximo generata dinger
sit, et et fortuita, qua quidem
omnia, q fuerit in nullo fato
pscientia dicitur dicitur.

Sed hinc

Deus p[ro]fuit, sed q[uo]d lapsus erat, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 si. g. magis, d[omi]n[u]s p[ro]fuit saltem lapsus, utro
 non imp[er]avit. R[ati]o in p[ro]p[ri]etate vel p[ro]p[ri]etate
 coactio[n]is d[omi]n[u]s p[ro]fuit p[ro]p[ri]etate: p[ro]p[ri]etate
 d[omi]n[u]s cogit volu[n]tate n[on] d[omi]n[u]s, m[er]ito d[omi]n[u]s. Sed
 in b[er]n[ar]d[ini]o, ut N[on] b[er]n[ar]d[ini]o, ad d[omi]n[u]s qua
 ip[s]um in p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, in
 nam d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, d[omi]n[u]s: sed g[ra]t[ia]
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, d[omi]n[u]s: sed g[ra]t[ia]
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, d[omi]n[u]s: sed g[ra]t[ia]
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, d[omi]n[u]s: sed g[ra]t[ia]

in d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit.

II Necessitas violentia duo requirit. i. ut
 agens sit extrinsecum. z. ut status in
 est effectiv[us] resistat, quia magis, lapsus violentia
 in g[ra]t[ia] d[omi]n[u]s, magis d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 agens extra p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, quod n[on] g[ra]t[ia] Necessitas
 in g[ra]t[ia] d[omi]n[u]s, om[n]i b[er]n[ar]d[ini]o, d[omi]n[u]s: sed g[ra]t[ia] d[omi]n[u]s
 non sunt in statu violento, quia effectiv[us] non
 resistit suo status.

violentia p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit.

III. Necessitas Logica alia, p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s
 i. in p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 ut a d[omi]n[u]s, p[ro]p[ri]etate. z. in p[ro]p[ri]etate
 ex oppositione contradictoria allata
 ut homo n[on] e[st] lapis. z. in p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]s, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 g[ra]t[ia] Logica p[ro]p[ri]etate in demonstrare.
 Haec eius modi p[ro]p[ri]etate sunt d[omi]n[u]s
 veritatis d[omi]n[u]s, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 aliud, nisi negationes d[omi]n[u]s, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit
 Negatio a non g[ra]t[ia] causa.

g[ra]t[ia] causa, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit, utro d[omi]n[u]s p[ro]fuit.

Dico q. Plura uno danty in creatura natura in
dependuntia ac altera.

Ry n. v. c. plura danty independuntia. sed n. plura
alia independuntia. sicut plura danty in creatura
ta q. n. siml, unum tu solum q. nuy in creatz.

Necessitas Metaphysica seu eendi v. d. e
dependens, qua ens n. pl. n. ee, eius modi
necessarium ens solus d. g. e. z. dependens, q.
s. creatum per naturam suam n. pl. n. ee,
e. non pl. corrumpti, pl. tn. potentia abso
la depom a sua entitate, iustis modi
tia siml naa prima coelnm. Angeli,
de bonuad. Deinde necessitas sec
e. consequenti ul. greguentia explicata
colleg. v. h. c. polit. disp. z. p. 22.

si veritas est ad necessitatem in N. V. C.
sicut veritas est, aut mundum q. d. s. h. o. m. o.
q. d. d. l. i. c. e. t. a. m. n. o. x. i. t. e. r. e. t.

Tertio Necessitas v. d. e. n. a. u. l. f. i. m. i. s. v. i. d. e
syll. d. c. au.

Necessitas v. d. absoluta e. ul. ex hypothesi:
la cum quid ex naa sua v. d. caa. necessario
gente necessarium ee perhibelo: hae qn:
om conditione rei alicui greguenti
tribuit necessitas. e. g. si Baptisma abis
bis, non unquam tibi v. d. r. u. u. y. v. i. l. t. n. u. u. y.
ari, si cogitando p. d. f. e. i. v. l. y. Hae posteriore
ceptione dixit. h. l. e. s. n. r. p. i. s. e. r. u. m. q. d.
n. u. m. q. u. o. d. q. u. i. m. e. i. d. e. p. o. s. i. t. o. q. u. o. d. f. i. l.
e. s. e. e. e. t. q. e. f. f. a. t. o. v. i. d. p. r. o. l. i. x. a. u.
p. o. s. i. t. a. t. i. o. n. e. m. q. M. e. n. d. o. f. a. m. d. i. s. p. v. i.
cia s. q. d. i. g. e. t. s. e. g.

Dico q. ab aeterno n. n. pl. n. si, n. a. p. t. a. n. t. e.
q. a. s. i. n. s. o. l. a. l. i. q. u. i. p. d. e. v. e. r. i. t. a. t. e. q. u. o. d.
n. s. i. p. t. e. r. i. t. e. P. r. o. d. u. c. e. r. e. t. u. l. a. f. o. r. t.
ab alio: n. a. f. e. q. a. n. o. l. d. n. s. o. l. s. o. l. q. a.
e. a. s. o. l. n. s. o. l. q. a. d. t. e. r. m. i. n. u. p. d. u. c. e. r. e. t. u. y.
Non a p. t. e. p. o. s. t. q. a. s. i. d. e. s. i. m. u. l. t. c. o. r. r. u. p. t. o.
z. e. l. i. c. e. t. o. r. q. u. o. d. a. f. o. r. t. a. b. a. l. i. o. n. a. f. e. q. a.
u. s. i. l. s. u. i. p. s. i. m. d. i. s. t. i. n. g. i. t. u. l. y. d. i. d. e. y.
m. e. a. r. t. i. l. (Corruptio n. p. r. o. v. i. n. i. t.
a. e. u. a. p. a. t. i. u. m. s. u. d. a. p. r. i. x. a. n. t. i. b.
q. u. e. l. i. t. a. t. i. b. : o. y. n. c. o. r. r. u. p. t. i. o.
f. i. l. q. p. r. e. v. a. l. e. t. i. b. e. t. i. q. u. o. l. u. t.
t. u. r. i. s. a. y. u. a. n. t. i. b. y.) Non ab alio, q. a.

Contingentia in actu exercito. b. e. res g. m.
nentes non subsunt scientia, ipsam a.
contingentiam formaliter d. m. actu

Quorum y. n. i. v. e. r. t. a. f. i. x. a. t. i. o. n. e. M. o. z. n. i. t. r. a. d. i. t. i.
u. n. n. e. r. e. p. p. t. i. g. l. o. r. i. a. n. i. v. e. r. t. a. f. i. x. a. t. i. o.
I. n. s. t. r. u. m. e. n. t. u. m. t. r. a. d. i. t. i. o. n. e. n. i. l. q. s. p. a. v. +

v. d. l.
o. y.

Abstrahuntur & coelum sui coelo viros dicitur
in eodem fieri mutabilis est, unum; dicitur n. signato consistat Metaphysicus. Et de
mutatio, alteratio, corruptio fit a qualitate, et vel Metaphysica, qua involvit imperi
in eodem, talis a. in coelo n. dicitur, hinc onem potentialitatem ac mutabilitate

Bertholius ait in coelo si quatuor p[ar]tes q[ui] a ead[em] physicis agens impeditur p[er]
divos n. corruptivas, q[ui] & abstrahunt, quoniam ut contingens magnum et serenum,
gratias p[ro]p[ri]as corrumpitur. ut contingens magnum et serenum,
hinc se debili substantia falsa formae, octobrem pluvium. Vel moralis, q[ui] m[er]it
se mutatio expellere, cum hoc fit a q[ui]libet
by n. q[ui] for e[st]. Dicitur n. agit q[ui]libet aliud, q[ui] agendi libertas et a morali
sua libertas, in volens a. in potentiam, q[ui]m
philosopho consistat.

Antiquitas vel opposita univ[er]sali dividit Artes contingentiae in tres se
vel in mutabilitate, priori modo q[ui]libet gradus seu species. Nam contingentia vel sua
idem, q[ui] libertas: & sui modo dicitur
et q[ui]libet agit; sed n. posteriori modo.

- 1 ea, quae plerumq[ue] fiunt, a diis; earum
liberibus existit p[er] se ipsum.
- 2 ea, q[ui] ratio, ut hominum n. bipedum, et
n. barbatum.
- 3 a quolibet p[er] se, q[ui] nec ratio
nec plerumq[ue], sed aequaliter evenit
ut homo ambulare p[ot]est, q[ui]libet
liber.

CAPIT. XII.

DE PERMANENTE & SUCCESSIVO.

Dicitur vel late permanere, quicquid dicitur durare
vel fructu quod si partes amittit sui est in
quavis momento succedere sic q[ui]libet, quod
quod in se, s. e. quod partem abicit partem
e, partem erit, nec sicut certam quavis
modo momento et totum. Nam erit
unus, et si semper crescat, n. h. finit et
successiva, quia quovis momento sua
Teniam

q[ui]libet n. se q[ui]libet in
dicitur n. permanens.
Ally dicitur n. se q[ui]libet in
dicitur n. se q[ui]libet in
quod sui permanens tan
se q[ui]libet in se, non quod
q[ui]libet dicitur se q[ui]libet in
sed quod si se q[ui]libet, simul
dicitur se q[ui]libet, alii n. se q[ui]libet
in dicitur: tamen illi n. h. e.
quod in se.

certian sed totam, et non totam quantita
em; exempla entis successivi sunt dia
tempora & motus accidentales.
est v. successio et i Intrinsicca in ipsa entia
et extrinsecca & imaginaria in relatione
et tempus extra se. e.g. qd tempore laboris
no tenuerit quos labor et qd tempore qd i unum.
Successio et e priuatisa inter et d
on ee, sicut generalis succedit corrupti
onu: vel positiva, eaq vel discreta inter
alia totalia, ut successio hominum in officio
Angelorum in suis mstantis: orationu
et facuumto quantitati; vel continua
ualij e in hora, die & anno. Postrema
ola e, qd anti hoc in capi opposuit.

AD V. XIII.

DE SIGNO & SIGNATO.

Signum dicitur ab Augustino, id est, quod pro
rebus cognoscendis (sua susceptione sua intellectu
) aliqd representat, signat & aliqd dicitur.
Signum i. vel e proprium, adeoq cum
signato convertibile: gratia est, Inquit
pior, ut peperit. & concubuit eum viro
et uis uisa, si: ml obstat d uis uis
Cui: l: 2. et p uis uis: et commune
adeoq uis uis solm, quia a qd
ad speciem n licet argumentari
affirmative, gratia est, modi signa dnr
excoia, tale est: ta lac se. & uirgo
e. Hu coeli fortunat, non est.
& est vera Ecclia.

Signum dicitur qd facit | sicut d signum, ut
et dicitur realiter, ut
signa in comocia n hinc
et dicitur uis uis
sua p uis uis.
ubi similitudine signi.
signum d signum, sic u similitudine
p uis uis uis, sed transu
mutaliter.
signum uis uis et uis uis
i ad signum, et ad p uis uis
u uis uis uis. signum
aliqd d uis uis.

causa signi pro positio uis uis.
Concubuit uis uis. In partibus. sed iam
propositio falsa i, ni intelligat de
conuicibus uis uis.

Signum est supra signum naturale, sed in signum naturale
arbitrio divino. ^{et formulae} ^{et verba} ^{et ab}
et in tam prout ab arbitrio ^{liberum} ^{obligata}

Quia utroque, sic signum
naturalis & arbitraria, ex
arbitrio divino.
Pauca sunt, et duo in rebus
officiat, et duo in rebus
Maria, Josue.

Signum vel est Naturale vel Arbitrarium

Naturale est, e.g. filius patris, fons ignis.
Arbitrarium, ut verba viva, leuiter porta, animal
flavus, iudaei fusi.
Frustra sunt, qui adhibent signum consuetudin
naticam, ut uappau appositam, iudaei.
et hoc diu est, quam signum voluntarium

Voces an naturaliter significant, non
et in titulo videlicet, expediunt in resp:
topologica 1.

Signum vel est rememorativum, et
presentis, vel prognosticon futuri, ut

Pallida luna pluit, rubicunda stat alba, et
color.

Caruleas pluvias denunciat, igneus

Signum vel est ormale vel instrumentale, illud
est forma sive species aliqua sensibilis
sive intelligibilis, qua apprehensa inco
signatam rem agnoscimus. hoc est
res aliqua, quae cognita prius dicitur in
conventionem alterius, e.g. conceptus
signum formale, quia, quia hoc conceptus
fuit illico cognoscit, et equum, sicut specialiter
reflexa cognitionis ipsius conceptus, quia
est signum instrumentale, quia ignem
cognoscimus, nisi prius unquam
cognoscimus, quia

Signum vel est Theoricum vel practicum
illa propter significationem, nihil efficiunt

Scientia (non metaphorica sed) propria:
 am erud. Sicuti visa mutat speciem ad
 vulnera Sicuti melius cogitandum. In
 signum mere theoreticum: hoc pter sig-
 nificationem aliquid revera significat, ut
 spaxus signaculum obsignat.

Axiomata.

Omne signum est aliquid simile
 inem signati, vel expressam et imago,
 pter hoc differt a similitudine, quia
 an ovum ovo simile non tamen est
 imago: vel qualemcumque aliam, ut laurus
 signum Poeta; consemel a lauro
 am Poeta in fructuum immortalitate
 et ap. deum. etc.

1. Nota propria proprium est, ut 1.
 simul sit connotatum. 2. ut sit notior.
 et compellat omni, soli, et semper
 eod. inseparabiliter.

CAPI. XIV.

DE MENSURA ET MENSU- RATO.

Mensura sumitur vel passivè pro ipso,
 mensurato, quod sensu vocat. Arles tempus
 mensuram motu, quia à motu mensu-
 ratio, quoniam qui dormiens, qui motum non
 advertit, ut dormiens, is et tempus non
 advertit: vel activè pro eo quod men-
 surat. Posteriori modo à Metaphy.

Cooper: Jobin. daubad.
 c. 15. p. 318.

sico scipue considerat, cum definit ab
Arte. l. io. Met. c. i. id est. quod res quantitas
cognoscitur: quantitas n. ut nobis, ut
perfectio. i. e. qua cognoscitur, quanta
res sit, et qm. sit perfecta.

Mensura est adaequata, ut dicitur in
senarij: et inaequata, et ut repetiti
omnes, ut gradus unus totius aequato
360. ris, si ad unum milliarios, una partem.
et proportionis, quoniam: intellectus maiore
et minorem perfectionem entis iudicet
ex maiori ut appropriacione, et
recessu ad perfectissimum in illo
ere ens.

¶ Axiomata sunt.

I. Primum in unoquoque genere est
mensura reliquorum. i. e. q. in genere
colorum albedo est primus color, quia suis
plurimum, et ex quo alij componuntur.

Et qui color vicinis accedit, plus est
albedinis, is potentior iudicatur. Quod
genus artium et scientiarum, quia Philo
sophia primum gradum, non in
subiunctiva ac Medicina, ubi
est illa nobilior et

In genere legum, lex melior est,
quod propius accedit ad primam
namque primam legem.

In universum, quae entia aliqua nobili
tate propius accedunt ad Deum
primum ens illa et vera sunt

albedo unum huius est artificia,
cum pro ea reliqui coloris operantur.
Fluore et potentior rubredine,
quia ad albedinem propius
accedit.

Albani sita ante lapsum
fuisse et Chilo fuisse in
suis Mari creatura dei.

castauiora, nisi castauiora a vulgo non
tant, et qn: mg. e' castauior pane d
ouled nimis d argento aurum *
vide sic sis illiorem locum Pliny l: 33.

quia aur, e' abruy, s. r.
in corruptibiliy argente
et omny ad aua, s. puzi,
sup'ibiliior auro, atqz
castauior.

Conuincit illi falsitate, q' xpi' maat d'ib' ab
p'rium s' impouidum ab hominu
opiniout.

Mensura e' quid unum e' indiuisibile,
et ei nihil addi, nihil demi potest. Hinc
conficit q' Bellarm: non dari normam
partialem.

Mensura e' norma s' Synoni
ua, ad q' uerum e' q' d' qd
indiuisib' e' totali.

An obstat utrum possit in p'io snari.
S' potest, e' liquum n' e' utrum s' i. x. d.
uicium partiu ab utra abscidat
non auipit, uauetib' utra, diuisi
uauet liquum.

Sacra scriptura e' norma tuos artificum
Silo, id e' auipit, N. T. n' fuit aucta norma
ua, q' n' p'ia fidi articulo accepit
u' N. T. Coenae a. facta itam baptisum n'
sunt fidi articuli, sed aliq' circa fidi.
N' auipit q' p'ia librorum p'iuu
ta fuit norma, q' n' p' p'eri, quod
aliq' fidi articuli sunt auipit.

Mensura e' quid homogeneum
continet hoc axioma proprietatem, q' n'
inest omni mensura, sed soli ad aqua.

sic d' q' mensura creatura
sed n' homogenea illi.

Hactenus pars Metaphys: conuincit.
sequitur. spiritualis.

Pars Metaphysica propria.

CAPIT. 1.

DE DIVISIONE ENTE IN
X SUMMA GENERA.

Hactenus Ens vniuersum, q' leu' tray
rendit X summa gra perspeximus:
seq' ad ipsa summa gra d' m' q's
eo usq' ut descendamus, quig' abstractio
Metaphysica permittit.